

İşçi Köylü Kurtuluşu

TKP(ML) MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI Özel Sayı:3 Ekim 1993

ÖN AÇIKLAMA

Bu yazının esası, PKK Dersim güçlerinin 3 kişilik bir TIKKO birimini 3 gün esir tutmaları olayından sonra ortaya çıkan gerginliği gidermeye yönelik örgütsel diyalog çabalarının olumlu sonuç vermemesi üzerine kaleme alınmış ve henüz 6 TDKP'li ile TKP(ML) taraftarı bir ailede 3 kişinin katledilmesi öncesinde yayına hazırlanmışken; sözkonusu katliamlar ve bunları izleyen başka silahlı saldırılarla Dersim halkına ve bölgedeki devrimci güçlere karşı PKK tarafından topyekün bir savaş açıldığını gösteren en son durumu karşılamak üzere gerekli eklemeler yapılarak ve önceki çağrılarının hükümsüz kaldığı ölçüde yeni tavırlar belirlenerek hem önceki sürecin değerlendirildiği, hem de son durumun karşılandığı daha kapsamlı bir belge halinde kamuoyuna sunulmaktadır.

Son gelişmelerle birlikte nispeten geride kalmış veya önemini yitirmiş gibi bakılacak olsa bile, önceki süreçte yaşanan durum ve gelişmelerin değerlendirildiği uzunca bölüm, bu süreci yakından izlememiş olanların şaşkınlıkla karşılayabilecekleri son gelişmeler içindeki dehşet verici gerçekliği, parti önderliğimiz ve bölgedeki güçlerimiz açısından hiç de şaşırtıcı olmayan bütünlüğü içindeki yeri ya da merkezi-bölgesel PKK yönelimlerinin doğal sonuçları ve ortaya çıkan yeni boyutları kavrayabilmeleri bakımından bütün önemini korumaktadır. Okuyucunun bu bilinçle davranması ve yazının

bütünlüğünü aynı ciddiyetle incelemesi gerekmektedir.

Şu günlerde Dersim'in sahne olduğu ve tarihin tanıklık ettiği durum, devrimci sorumluluk taşıyan hiç kimsenin duyarsızlığını gelecek kuşakların affetmeyeceği hassasiyettir. Duyuru ve çağrılarımızı bütün Dersim ve Kürdistan halkı, ülkenin bütün devrimci ve demokrat çevreleri ve en çok da şu sorunun muhatabı olan PKK merkezi-bölgesel önderliği ile saldırgan pratiğin içindeki yerel güçleri dikkate almalıdır: **Dersim'de tarihin lanetleyeceği yeni bir ihanet sayfası ve ikinci bir düşman cephesi mi, yoksa onurla yükseltip tek ve bir olan düşmana karşı zaferle taçlandırılacak gerçekten devrimci bir mücadele süreci mi?**

DERSİM HALKINA VE DEVRİMCİ DEMOKRAT KAMUOYUNA DUYURU, PKK'YA ÇAĞRI VE UYARI!

Ağırlıklı politik kimliği, çoğunluk eğilimi ve köklü geleneği Partizancı olan Dersim halkını kendi denetimi altına sokmak için her yolu mübah gören, başta taraftarlarımız olmak üzere kitlelere baskı, tehdit

ve şiddet uygulamayı sistemli hale getiren PKK-ARGK Eyalet Komutanlığı bu amacına ulaşmada en büyük engel olarak gördüğü partimiz TKP(ML) ve ordumuz TIKKO'yu da her türlü tahrik yoluyla, genelde halk güçleri ve devrim cephesi için yıpratıcı olacağı iyi bilinen kör bir çatışma ortamına sürüklemek istiyor. Son olarak bunun fiili adımlarını da fütursuzca atmaya başladığını gösteren bariz bir saldırganlık örneği sergilemiş ve TIKKO 1.Alt Bölge Komutanlığı'na bağlı 3 kişilik silahlı bir görev birimini 3 gün boyunca esir tutmuştur.

PKK'nın Yanlış Politikaları İle Mücadelemiz Ve Bu Süreçte Gördüğümüz Karşılık...

Temmuz ayında yayımlanan "TKP(ML) Merkez Komitesi-Askeri Komisyonu" imzalı bildirimizde PKK'nın Dersim'de bu yıl geliştirdiği yanlış politikaları, baskıcı-zorbacı yöntemleri, devrimci kitle çizgisi dışına çıkan ve karşı-devrimci biçimlere bürünen dayatmaları eleştiri konusu yaparak uygulayıcılarını bu yöntemlerden vazgeçmeye çağırılmış ve aksi halde partimizi karşılarında bulacaklarını belirtmiştik. Devrim cephesi içinde kaldığı sürece dost ve müttefik olarak görmeye devam edip kesinlikle çatışmak istemeyeceğimiz PKK'nın olumsuzluklarına karşı tavrımızın eleştiri ve ikna temelinde olacağı, dostça uyarı niteliğini muhafaza edeceği, kendi tarafımızdan şiddeti içermeyeceği, PKK'nın bir saldırısı olmadıkça ve savunma zorunluluğunu duyurmadıkça bizim açımızdan bir çatışmanın söz konusu olmayacağı, ancak taraftarlarımız başta olmak üzere PKK'nın zora dayalı yaptırım, baskı, tehdit ve şiddet yöntemlerine maruz kalan kitlelerin bu yöntemlere karşı koyuşunu örgütleme ve devrimci tarzda direnişine öncülük etme gibi bir fonksiyonu da partimizin üstlenmiş olduğu ve bunun gereklerini yerine getirmekten kaçınmayacağı bildiri muhtevasında açıklı.

PKK, partimizin merkezi düzeyde takındığı bu tavıra hiçbir düzeyde resmi yanıt vermedi. Yalnızca sağda solda bu bildiri hakkında "TKP(ML) mi, yoksa MIT-Kontrgerilla mı yayınlamış belli değil" türünden kurnazca şaibe yaratmaya ve halkın kafasını karıştırmaya yönelik laflar ettiklerini duyduk. Düşmanın bazen örgütleri birbirine düşürmek amacıyla sahte imzalı bildiriler yayınladığı doğrudur. Bir süre önce Erzincan'da partimiz adına PKK'yı düşmanca suçlayan ve partimizin siyasi yaklaşımıyla ilgisi olmayan bir bildiri dağıtıldığı da görülmüş ve bunun MIT-Kontrgerilla marifeti olduğu partimiz tarafından kamuoyuna duyurulmuştur. Dersim'de partimiz tarafından örgüt kanalıyla dağıtılan Askeri Komisyon imzalı bildiri ise herşeyi ile açık ve hiç şüphe götürmeyecek nitelikte iken, burada takınılan devrimci tavıra, duyarlı ve sorumlu yaklaşıma, dostça eleştiri-uyarı ve çağrıya verilen bir cevabı olmadığı anlaşılan PKK'nın siyasi ciddiyetten uzak tavırlar sergilediği ve esas olarak da tavırsız kalmayı yeğlediği görülmüştür.

ARGK birlikleri ile faaliyet alanlarında karşılaşan TIKKO birlikleri bu sorunlar üzerine konuşmak istediklerinde genellikle "biz görüşmeye yetkili değiliz" yanıtını aldıkları gibi, PKK eyalet sorumluları da imkanları olduğu halde görüşmeye yanaşmamış ve tesadüfi fırsatlar doğduğunda bile konuşmaktan kaçınmışlardır. Hatta bizzat Dersim Eyalet Koordinatörü ve yardımcıları yağmurlu bir gece kalabalık bir grupla uyudukları yerde kendilerini bulan ve kaldırıp yakın mevkiideki TIKKO kampında misafir etmek isteyen yoldaşlarımıza nazikçe "yolumuz var gideceğiz" deyip uzaklaştıktan sonra gittikleri bazı yerlerde de "biz onlara siktir çektik" diyerek, güçlü görünme adına utanç verici bir sorumsuzluk, ikiyüzlülük, siyasi acizlik ve zavallılık örneği sergilemişlerdir.

İşte, bölgede uygulamaya giriştikleri zora dayalı politikalarla örgütlerimiz arasında ciddi sorunlara yol açan PKK eyalet sorumlularının, partimizden gelen açık çağrı ve uyarılar karşısında gösterdikleri tavır bu kadar ciddiyetsiz oluyordu. Resmi planda böyle bir vurdumduymazlık ve gayri-resmi planda alabildiğine yaygın -her taraftan kulağımıza gelen- partimiz aleyhine ileri geri ukalaca sözler, Dersim'den TKP(ML)'yi silme ve Dersim halkını her türlü zorbalıkla kendi örgüt disiplini altında hizaya sokma sevdası içinde olduğunu gösteren bir tür hezeyan ve pervasız bir saldırganlık eğilimi, örgüt ilişkilerimizin geleceği bakımından hayra alamet değildi. Her ne kadar partimizin yayınladığı bildiri ve bu yönlendirme ile kitlelerin devrimcilik adına geliştirilmiş zorbalığı boşa çıkarma yolunda

göstermeye başladığı direnç sonucu bu uygulamalarında bazı geri adım atma ve yumuşama belirtileri gözlemlenir olduysa da, özleştirisi yapılmayan ve nabza göre şerbet verme kabiliyetinden ileri-geri taktik manevralar eşliğinde politika olarak sürdürüleceği anlaşılan, dolayısıyla pek de iyimser bir bakışa izin vermeyen PKK bölge pratiğinin, buradaki en köklü ve en etkin güç olan KP ve onun gerilla ordusuna düşmanlık hisleri ve kötü niyetlerle dolu bu son gerçekliği, yaratmış olduğu provakatif zemini ortadan kaldırması yönünde çağrılar yapan partimize adeta dalga geçer gibi sorumsuz ve küstahça, üstelik doğrudan da değil dolaylı biçimlerde olumsuz yanıt vermeye devam ediyor ve düpedüz şu mesajı iletliyordu: "Biz size karşı bir savaş açmış bulunuyoruz ama bunu ilan edecek kadar aptal değiliz, öyle yapacağız ki meydana gelecek çatışmaları kimin başlattığını halkın anlaması hiç mümkün olmayacak ve hatta görüntü itibarıyla saldırgan taraf olarak zan altına giren bizden çok siz olacaksınız!.."

Evet, gittikçe anlaşılır duruma gelen ve aşağıda anlatacağımız olay ile sahnelenmek üzere iken partimizce deşifre edilen alicengiz oyununun senaryo özeti budur.

İşte Çatışmaya Dayanan Son Saldırganlık Örneği Ve Dersim'de TKP(ML) TİKKO Güçlerine Karşı Düşmanca Geliştirilen PKK Tutumunun Kazandığı Yeni Boyut...

Olayın meydana geliş tarihi 2 Eylül 1993. Mevkiini burada belirtmeyeceğiz. Aynı alanda hem bizim, hem de PKK'nın birlikleri faaliyet halinde olup birbirlerinden haberdar durumdadır. Olay günü muntika birliklerimiz arasında irtibat sağlamakla görevli 3 kişilik grubumuz daha önceleri de gidip geldiği güzergahta seyir halindeyken Koçero adlı komutanın yönetimindeki PKK güçleri tarafından etrafi sanılarak durdurulmuş ve ARGK Karargahı'na götürülmek istenmiştir. Grubumuz görevde olduğunu belirterek itiraz edince "karargah yolumuzun üzerinde. Dr. Baran size not verecek, uğrayıp onu alın, öyle geçin" denilmiş; bunun üzerine yoluna devam ederken bir başka PKK grubu tarafından ikinci kez kuşatılmış ve bu defa namluların üzerlerine çevrildiği yoldaşlarımızdan "silahlarını teslim etmeleri" istenmiştir. Silah bırakmayı reddeden birim komutanımız "bırakmazlarsa ateş edin" diye kendi adamlarına emir veren Ekrem adlı PKK komutanının bu gözü dönmüş provakatif tavrı karşısında kaçınılmaz olarak silahların konuşmasını getirecek tarzda direnişe devam etmenin partimiz tarafından arzu edilmeyen çatışma ortamına mahal vereceğini düşünüp bu noktada "provakasyona gelmeme" anlayışıyla direniş tavrından feragat ederek (aslında hiçbir şekilde taviz verilmemesi gereken ilke hususunda iyi düşünmeyip hataya düşerek) silahlarını PKK komutanına teslim etmiştir. Silahsızlandırılan birimimizin üyeleri daha sonra elleri ve ayakları bağlanmak suretiyle ESİR alınmışlardır. Tutuklu birimimiz bu uygulamayı yemek yemeyerek protesto etmiştir. Ayrıca durumu eleştiren birim komutanı yoldaşımız, Mazlum adlı PKK komutanı tarafından yumruklanarak dövülmüştür. Sonraki 2 gün de tutuklu bulunduran ve esir muamelesi yapılan birimize "sizin MK'nızı tutuklayıp buraya toplayacağız, siz karşı-devrimcisiniz, bize karşı savaşıyorsunuz" şeklinde laflar söylemiş ve "bir birliği Mazlum'u, bir birliği Savaş'ı tutuklamaya yolladık" demişlerdir. Yoldaşlarımızın bu sözlere tepki göstermeleri ve "madem düşman görüyorsunuz vurun bizi" demeleri üzerine "sizi zaten vuracağız" diyerek saldırgan, düşmanca ve pervasız tutumlarını sürdürmüşlerdir. Bu durum yaşanırken yakın mevkiye kadar gelip daha sonra geri döndükleri anlaşılan 5 kişilik bir başka TİKKO biriminin de PKK güçleri tarafından kuşatılmaya çalışıldığı, fakat başlanmadığı tutuklu yoldaşlarımızın yanında yapılan telsiz konuşmalarından anlaşılmıştır. Esir alınan birimimiz 4 Eylül 1993 günü öğleden sonra serbest bırakılmış, bu süre zarfında bir ganimet gibi PKK savaşçılarına dağıtılan yoldaşlarımızın silah, teçhizat ve diğer malzemeleri kendilerine iade edilirken de bir sırt çantası ve bazı malzemelerin eksik olduğu görülmüştür. Yoldaşlarımızın üzerinden çıkan kurye olarak taşımakta oldukları örgüt içi bir not Ekrem adlı PKK komutanı tarafından alınıp okunmuştur. Tutuklu bulunduğu süre içinde PKK'ya kazanmak amacıyla kendisiyle aynı olarak konuşulan bir yoldaşımıza "sorun karargah sorunu değil, son çıkan bildiridir" denilerek partimizin Askeri Komisyon imzalı bildirisi üzerine böylesi bir saldırganlığa girişildiği açık edilmiştir. Saldırganlıklarının boyutunu ve niteliğini fiili tavırlarında gösterdikleri gibi sonradan her iki kuşatma esnasında yaşanan duruma değinmelerinde "eğer emirlerimize uymasaydınız ateş edecektik" türünden sözleriyle de ortaya koymuşlardır. Nihayet serbest bırakılan 3 yoldaşımızın uzaklaştıkları istikamette birinci köyden ikinci köye kadar takip edildikleri de bir gerçek olup, neyin peşine düşüldüğü ve daha ne tür oyun ve saldırıların tertiplenmek istendiği sorularını akla getirmektedir.

PKK Dersim Eyalet Sorumluları Hem Suçlu Hem Güçlü!..

Haksız-hukuksuz, kasıtlı ve düşmanca saldırı niteliği apaçık ortada olan böyle bir olaydan sonra salıverilen yoldaşlarımızın eline tutuşturulup gönderilen "PKK Dersim Eyalet Koordinatörü" imzalı gayri-ciddi mektupta "ev sahibini bastıran yavuz hırsız" misali tastamam kendi gerçekliği olan "dostluk adına fiili düşmanlık geliştirme" durumunu hiçbir örneği bulunmayan uyduruk suçlamalar ve akıl almaz ithamlarla partimize yamalama çabası ve asıl kendinden cevap beklenen ne varsa "dostluk, samimiyet, tutarlılık, ciddiyet" adına sanık sandalyesinden savcı koltuğuna geçerek bize yöneltme pişkinliği yanında hiçbir gerekçe ile izah edilmesi mümkün olmayan 3 yoldaşımızın esir alınması olayını da yine "hem suçlu hem güçlü" tavrıyla söz konusu mntıkadaki kendi karargah çalışmasına ve yakın mevkide izinsiz (!) dolaşılmasına bağlayarak "gayet olağan bir durum" gibi gösterme uyanıklığı ve bunun da ötesinde eğer hizaya gelinmez ve "PKK otoritesi" tanınmazsa bu saldırgan tutumun daha üst boyutlarda sürdürüleceğinin açık tehditi okunmaktadır.

Gayet diplomatik bir dille yazılmış ve her satırından leş gibi samimiyetsizlik akan ibret belgesi mektup, bizce çok önemli olan sorunların kaynağına ilişkin bir noktayı açıkça ifade etmezken, satır aralarından çıkarılabilecek şekilde şöyle bir anlayışı işlemektedir ve aba altından sopa göstermekten de geri durmamaktadır: "PKK kararlarının doğruluğunu yanlışlığını tartışmak kimsenin haddine değildir ve kararlarımızın hayata geçmesini engelleyecek ya da zorlaştıracak hiçbir şeye müsaade etmeyiz..."

Hükümet Kararnamesi Gibi... Zora Dayalı Otorite Kurma Girişimi...

Konuyu Dersim halkı biliyor. PKK bu yıl yaptığı ateşkes girişiminden olumsuz yanıt alması üzerine TC ile yeniden savaşa girerken Kürdistan halkına da kendini bir hükümet gibi sunarak çok sayıda "vatandaşlık görevi" ve "ulusal yükümlülük" içeren bir tür kararname tebliğ etmişti. Zorunlu askerlik, mecburi hizmet, vergi ödeme, izinsiz söz etmeme, PKK otoritesini kayıtsız-koşulsuz tanıma, kararlarına tartışmasız ve harfiyen riayet, bunlara uymayana muhtelif ceza ve mal müsaderesi gibi hususların yer aldığı 10 maddelik bir baskı manzumesi ile zora dayalı otorite tesisini hedefleyen söz konusu kararname Dersim'de, özellikle de bu yöntemi devrimci açıdan olumsuz karşılayan ve ilk uygulamaları karşısında tavır geliştiren TKP(ML) TIKKO tabanı ve devrim taraftarı kitleye yönelik özgül gerçekliği ile kolay uygulanabilir olmazken, bu örgütlü güçleri sindirerek hedefine ulaşma amacıyla daha baskıcı bir pratiği gündeme getiriyordu.

PKK bölge sorumlularının Dersim halkına, TKP(ML) taraftarlarına ve hatta partimize yaklaşımlarının geçen yıllara göre çok farklı bir gerçeklik kazanması, devrimcilikle hiç bağdaşmayan ve dostluğu dinamitleyen bir muhtevaya bürünmesi, sözünü ettiğimiz merkezi kararlardan bağımsız bir gelişme değil, bu karar ve direktiflerin kaynaklık ettiği ve hatta belki de Dersim'e ilişkin bazı özel merkezi talimatların bölge sorumlularına kaçınılmaz şekilde dayattığı bir durumdu. Dolayısıyla partimiz bu gelişmedeki olumsuzluğun iki boyutunu, merkezi politika olarak alınmış kararların yanlışlığı ile bu temelde geliştirilme zorunluluğu duyulan bölgedeki uygulamaların tahripkarlığını birlikte eleştirme, bütünlüklü olarak kitlelere kavratma ve PKK ile tartışarak değiştirilmesini, düzeltilmesini sağlama çabası içinde oldu.

Bu ise tartışmaya açık olmayan ve neye mal olursa olsun kararlarını uygulayıp Dersim'de hedefine ulaştırma gibi her türlü duyarlılıktan uzak bir histeriye kapılmış olan PKK bölge sorumlularını rahatsız etmekle kalmadı, kararlarının hayat bulma şansını kurtarma noktasında dostlukları öldürmekten fiili düşmanlıkları körüklemeye kadar herşeyi göze alacak şekilde kendi dışındaki devrimci güçlerin varlığını-insiyatıfını ve halkın iradesini hiçe sayarak, kendi güçlerini tartışmasız itaat edilecek tek otorite ve kararlarını da herkes için bağlayıcı olarak kanun gücünde şeyler gibi dayatma noktasına getirdi.

PKK Kararları Eleştirilemez Mi?

İşte PKK'nın kitlelere yönelik politikası kendi dışındaki devrimci güçlere karşı da böyle bir boyut kazanırken, partimiz TKP(ML) önderliğindeki TIKKO güçlerine karşı girişilmiş fiili bir saldırganlığın ardından PKK Dersim Eyalet Koordinatörü'nce TKP(ML) MK'sına yazılan mektupta, partimizin varlığına saygı duyar ve dostluğuna değer vermiş gibi samimiyetsizce sarfedilen sözlerin hemen peşinden, kendi bağımsız iradesini terkedip komünist-devrimci hattını ve kitle çizgisini bir yana bırakarak PKK otoritesini tanıması ve kendi kararları ile uyuşsun uyuşmasın PKK kararları doğrultusunda hareket etmesi yönünde bir çağrı ya da tebligat yapılmaktadır adeta. Daha girişteki şu sözlerin ve ileride aktaracağımız müteakip satırların bundan başka bir anlamı yoktur:

"Partimizin dostluk anlayışına olumlu yaklaştığımızı belirtmenize rağmen bölge örgütünüzce geliştirilen tutumları tasvip etmiyoruz ve söylediklerinizle zıtlık teşkil ettiğini görüyoruz. Kararlarımızla oynadığı gibi düşmanca tutumları geliştirmektedirler..."

TKP(ML) TİKKO güçlerinin PKK kararları ile "oynadığı" filan yoktur aslında. Ne var ki, karar ve uygulamalarının devrimci anlayış dışına çıkan, karşı-devrimci muhteva kazanan yönleriyle mücadele edilmesini PKK Eyalet Koordinatörü böyle yansıtıyor ve bunu da düşmanlık olarak yorumluyor. Evet, TKP(ML) TİKKO halka yapılan her türlü zorbalığın, devrimcilik adına geliştirilen bütün gerici politikaların kararlı düşmanıdır. Ama mevcut gerçekliği ile PKK hareketinin bütünlüğünü -ne kadar iç tutarsızlık ve çelişki de arzetsen- karşı-devrimci görmediği gibi, PKK güçlerine düşmanca bir yaklaşım örneği de sergilemiyor. Kendi tabanı başta olmak üzere kitleleri PKK'nın varlığına karşı değil, yanlışlarına karşı tavır almaya yöneliyor. Olumsuzlukları ile mücadele etmenin yanı sıra PKK güçlerine de yardımcı olmalarını salık veriyor. Kitleler bunun tanığıdır. Söz konusu mektup, PKK Eyalet Koordinatörü'nün kendi denetimi altındaki ARGK güçleri tarafından TİKKO savaşçılarına yapılmış pervasız bir saldırı ve TKP(ML)'nin varlığına karşı düşmanca tutumun en uç boyuttaki bir örneği üzerine, durumu yatıştırmak için yazılmak zorunda kalmıştır aslında; bunun hesabını verecek yerde partimizin güçlerini düşmanlık geliştirmekle suçluyor.

İftiranın Böylesi; Çamurdan Saldırı...

"En iyi savunma saldırıdır" vecibesinden hareket etmiş olabilir PKK Koordinatörü. Ama savaş alanında ve düşmana karşı geçerli olan bu mantığı, devrimci platform içinde dost güçlere karşı ve haksızca üste çıkma yönünde izlemek doğru olmadığı gibi bir yarar da getirmez. Mektupta böyle bir taktik izlenirken gerçek olgulardan hiç bir saldırı malzemesi bulamamanın getirdiği çıksızlık içinde "çamur at, izi kalsın" mantığıyla şu kadar mesnetsiz bir suçlama yapılmıştır: "Habire ilişkilerimiz kaçınıyor ve işkence ettirilerek hakarete uğratılıyorlar."

Bu partimize yöneltebilecek en akıl almaz bir suçlama ve en bayağı bir yalandır. Sorgulama-yargılama amacıyla alınıp götürülen muhbir-ajan ya da zanlı dışında TKP(ML) TİKKO'nun 20 yıllık tarihi boyunca sivil halktan bir kimseyi kaçırdığı görülmemiş ve suçlular da dahil olmak üzere kimseye işkence yaptığı duyulmamıştır. Ayrıca bu yıl Dersim bölgesinde TKP(ML) TİKKO güçlerince sorguya alınan sadece birkaç kişi olmuştur ki bunların da PKK ile hiçbir ilişkisi yoktur.

Parti ve ordu güçlerimizin PKK taraftarlarını kaçınıp işkence ve hakarete uğratmak bir yana herhangi bir baskıya maruz bıraktığı bile görülmemiştir. PKK taraftarı ve hatta milisi olarak geçinen bazılarının düşmanla da ilişkili ya da oldukça şüpheli durumlar arzemesine, her türlü sorumsuzluk ve olumsuzluğun bu tiplerde görülmesine, partimize karşı örgütlenmiş şer odakları gibi hakaret etmelerine ve aslında sorgulamayı hak etmelerine rağmen bu böyledir.

Buna karşılık PKK-ARGK güçlerinin özellikle bu yıl uygulamaya giriştikleri zora dayalı otorite geliştirme politikaları ile birlikte partimizin bölgedeki yerel örgütlerine, kent ve köylerdeki yerleşik elemanlarına karşı da bir sindirme savaşı yürütmeye başlamış olduklarını burada belirtmek gerekir. Başta yerel parti örgütlerimizin sorumluları ve aktif üyeleri olmak üzere çok sayıda yoldaşımızın PKK'dan gelen ölüm tehditleriyle karşılaştığı, kendileri hakkında ölüm kararlarının çevreye yayıldığı, ayrıca PKK birliklerinin uğrak yeri olan köylerde Partizan adına öne çıkan ve PKK'nın olumsuzluklarına tavır takınan taraftarlarımızın zorbalıkla susturulmaya çalışıldığı, açık ve örtülü biçimlerde tehdit edildiği ve hatta kendilerince partimize itham edilenin aksine yer yer bazı taraftarlarımızın PKK birlikleri önüne katılıp araziye götürüldüğü, zorla alıkonulduğu ve çeşitli baskılara maruz bırakıldığı bir gerçektir. Hatta taraftarlarımızdan ARGK birliklerine zorla adam kattıkları da olmaktadır. Tanıklığımızı ilgili alanlardaki kitleler yapabilir. Düzeltmesi gereken kendi pratikleri ve önu alınması gereken de kendi saldırganlıklarıdır.

Ciddi İdeolojik Mücadele Yerine Karalama Kampanyaları Yürütmek Kimlerin İşi?

Mektubunda devamla "partimiz aleyhine anti-propagandalar bölgede hız kazanmıştır" diyen PKK Eyalet Koordinatörü yine bu konuda gerçeği ters yüz etmiştir. Bununla söylenmek istenen bir devrimci örgütün diğeri aleyhine kötü niyetli faaliyet yürütmesi, dostluğa sığmayan, devrimci olgunluk-saygınlık kriterlerine aldırış etmeyen biçimlerde haksız ve kasıtlı suçlamalar geliştirmesi, asılsız söylentiler yayması, olağan durumları istismar edip bire bin katarak en basit bir hatada teşhire yönelmesi, ileri-geri seviyesiz çekiştirme, bayağı itham, dedikodu ve karalama yapması türünden birşeyse eğer, alınımız açık, gönlümüz huzurlu şunu söyleyebiliriz ki, Dersim'de faaliyeti bulunan örgütler içinde böyle

davranmayan, sorumluluğunu bilen, yapısını bu konuda olumlu şekillendiren ve saflarındaki denetim dışı kısmi olumsuzlukları da giderme duyarlılığı gösteren tek örgüt partimiz TKP(ML) ve onun silahlı gücü TİKKO'dur. Ve yine rahatlıkla diyebiliriz ki, bu türden kötü bir alışkanlığı hala çocukça sürdüren dışımızdaki örgütlerin değişmez konusu ve önde gelen hedefi de yine partimiz TKP(ML)'dir. Konuyu dağıtmamak için bu soruna ilişkin eleştiri ve uyanlarımızı geride bırakarak devam edelim.

PKK koordinatörünün şikayetlendiği "anti-propagandalar" yukardaki türlerden farklı nitelikte ciddi eleştirilerle geliştirilen ideolojik-siyasi mücadele olayına ilişkinse şayet; kendilerinin TC ile ateşkes sonrası düşmandan olumlu yanıt alamamanın huncunu dost güçlerden çıkarıncasına geliştirdikleri halka baskı politikası, hız verdikleri her türlü zorbalık ve bir dahakine, düşmana kendini muhatap alacak ölçüde güçlü görünebilme amacıyla herkese kendi otoritesini kabul ettirme çabası karşısında, partimizin de siyasal bir tavır takındığı ve kitleler içinde bu olumsuzlukların eleştirisine hız verdiği doğrudur. Bu, durup dururken geliştirilmiş yersiz bir tavır değil, tamamen PKK'nın mecbur ettiği bir durumdur. Partimiz düşmanla savaşmanın yanısıra PKK ile uğraşmayı hiç istemezken, PKK güçlerinin geliştirdiği düşmanca tutum ve ikinci bir cepheden açılmış savaş gibi parti-ordu güçlerimizi hedefleyen durum karşısında tavır takınma zorunluluğu bunu gündeme getirmiştir. Yine de partimizin karşı tavrı düşmanca bir muhtevaya hiçbir yerde bürünmemiştir. Kendi varlığını savunma, bağımsız irade ve insiyatifini çiğnetmeme, kitle tabanını ezdirmeme, devrime zararlı gelişmeleri önleme, düşmanın yararlanacağı durumlara meydan vermemeye temelinde geliştirilen, proleter devrimci sorumluluk ve duyarlılıkla şekillendirilen, ulusal-burjuva devrimci hareketle dostluk ve dayanışmayı da sonuna kadar gözeten ve zaten kendi tavrını bunu bozarcasına geliştirdiği için özel bir hassasiyetle ele alınan son derece ciddi politik tavrılardır söz konusu olan. PKK'nın bundan şikayetlenmeye hakkı olmadığı gibi, kendi tarafından adım adım boyutlandırılarak geliştirilen düşmanca tutum ve saldırganlığı bu şekilde gözlerden kaçırma ya da tersine çevirme olanağı da yoktur. Tarafımızdan haklı ve meşru zeminde yürütülen ideolojik-siyasi mücadeleyi, PKK'nın kendi saldırganlıklarına daha yeni boyutlar kazandırma yönünde bir bahane gibi değerlendirmek istemesi de sonuç itibarıyla kendisini yaralayacak olan bir şeydir. Partimiz, PKK'nın "hem suçlu hem güçlü" tavrıyla üstüne üstüne gelişi karşısında haklı ve meşru mücadele tutumunu sürdürmekten vazgeçmeyecek ve başından beri gelişmelere tanıklık eden Dersim halkı da doğruluğunu gördüğü partimizin yanında daha açık tavırla yer alacaktır.

Bölge Pratiğine Merkezi Düzeyde Açıklık Getirmesi Gereken Bir Taraf Varsa O Da Partimiz Değil PKK'nın Kendisidir!

Hesap vermesi gereken yerde hesap sorarcasına tavır geliştiren PKK Eyalet Koordinatörü'nün Parti MK'mıza yaptığı "uyarı" ve "çağrı"lar da, kendi olumsuz gerçekliğini karşı tarafa mal etmenin ve kendinden beklenen şeyleri -hiç ilgisi yokken- karşı tarafa dayatmanın "bu kadarı da pes" dedirtecek örneklerini sergilemektedir. İşte başından beri bölgedeki gelişmeleri izleyebilmiş olan herkesin "bunları da PKK mı söylüyor?" diye hayretle karşılayacağı ve "bu soruları PKK neden kendisine sormuyor?" diyeceği satırlar:

"İnsan onuruna ve dostluğa zarar veren bu tavrılardan bir an önce vazgeçilmesini umut ediyoruz. Ya da politikamızı bir kez daha gözden geçirerek açık tavır belirlemenizi bekliyoruz. Eğer bu davranışlar partiniz adına geliştiriliyorsa bu konuda bizi aydınlatmanızı ve açık tavır almanızı bekliyoruz. Yok eğer bölgede gelişen tutumlarsa, o zaman bunun önünün alınmasını ve belirlediğiniz politikanın bölgede de sürdürülmesini talep ediyoruz. Yaşanan olumsuzluklar mücadelemize zarar verdiği gibi bizleri de gereksiz yere uğraştırmaktadır. Bizim açımızdan bu bir çelişkidir. Üstte ilişki-ittifak geliştirmekten bahsedilirken bölgede sürdürülen politika veya adına politikasızlık diyelim ciddiyetsizcedir. (...) Adına dostluk deniliyorsa biz bunun daha da geliştirilmesinden yanayız. Ancak bunun sağlam pratik adımlarla da ispatlanmasına değer veririz. Farklı davranışları devrimci anlayışımızla bağdaştıramadığımız gibi fiili bir saldırı olarak yorumluyoruz. Eğer bir parti politikası olarak kabul görülüp hayata geçirilen belirttiğimiz hususlar değilse, o zaman meselenin çözümüne biz baştan beri tarafız..."

İşte böyle denilerek, aramızdaki sorunların çözümü için yapılacak üst düzeyde görüşmelerin yararlı olacağı belirtiliyor. Partimiz başından beri üst düzeyde ve bağlayıcı organlarda sorunları görüşmekten yana olup, PKK'nın Dersim'de karşılaşılan birlik sorumlularına bunu bildirdiği halde bir yanıt alamamıştır. Gelinek noktada PKK Eyalet Koordinatörü'nün üst düzeyde görüşme istemi mektup muhtevasından anlaşılacağı gibi samimiyetten çok uzak olmasına karşın, partimiz her düzeyde görüşmeye yine açıktır ve özellikle de iki örgütün merkezi organları arasında bir görüşmenin olmasını gerekli görmektedir. Çünkü en son olayın örgütlerimiz arasındaki çelişkiye kazandırdığı boyut ancak merkezi düzeyde müdahale ile giderilebilecek duruma gelmiştir. Eyalet düzeyinde uygulamaların

sorumlusu olan koordinatörün mektubunda takındığı tavır, onun üst düzeyde bir görüşmeye de gelse hiçbir sorunu çözme niyetinde olmadığını göstermektedir. Örgütlerimiz arasında çatışma yaratacak nitelikte bir saldırı hareketi geliştirmiş olan PKK eyalet güçleri ve sorumlularının buna ilişkin hesap verme noktasında ortaya koydukları yazılı ve sözlü tutum, merkezi düzeyde kendilerine bir müdahale olmadığı takdirde, partimizde eş düzeyde bir görüşme yapsalar bile, düşmanca tavırlarından vazgeçmeyeceklerinin ve bir adım ötesinde fiili çatışmaları gündeme getireceklerinin göstergesidir. Birazdan aktaracağımız olaya ilişkin satır arası geçişime türünden hiç kabul edilemeyecek izahatları ile birlikte mektubun üst düzeydeki görüşme talebi ve sözümona dostluktan yana sarfedilmiş ikiyüzlü sözleri, en ufak bir düzeltme umudunu vermediği gibi, parti ve ordu güçlerimize karşı alt düzeyde girilmiş bir saldırganlıktan sonra, üst düzeyde Mustafa Kemal varı yeni oyunlar çevirme niyetlerini bile aklı getirmekte ve tarafımızdan kuşkuyla karşılanmaktadır. Buna rağmen parti ve ordumuzun yönetici organları PKK'nın eyalet düzeyindeki yönetici organlarıyla da görüşmeye kapalı değildir. Yaratılan büyük güvensizlik ve kuşku getirdiği ihtiyatla bölgesel görüşmelere de yanaşılırken, bu düzeyde görüşmelerin çözümleyiciliği noktasında iyimser olmayan partimizin asıl talebi ve ısrarlı çabası, merkezi düzeyde görüşmeler yapmak ve olası çatışmaları önleme konusunda eyalet sorumlularından farklı bir duyarlılığı varsa eğer PKK MK'sı ya da Genel Sekreteri'nin duruma müdahale etmesini sağlamak yönünde olacaktır.

Yukarıya aktardığımız mektup pasajlarının PKK tarafından partimize değil, partimiz tarafından PKK'ya yöneltilmesi gereken şeyler olduğunu bu vesileyle bir kez daha vurgulamak isteriz. Evet, gerçekten "insan onuruna ve dostluğa zarar veren" kimin tavrıdır?

Dersim halkına ve TKP(ML) taraftarlarına yaptıkları onca aşağılama ve zorbalıktan sonra TKP(ML) TIKKO'nun küçük bir birimini silah zoruyla esir almaya ve birim komutanını dövmeye kadar işi azıtan PKK eyalet sorumluları, insan onuru denilen şeyi en yüksek temsilcilerinin şahsında çiğnemiş ve dostluğa zarar vermektense öldürücü bir hançer saplamıştır. Parti ve ordu güçlerimizin PKK'ya ilişkin ciddi ideolojik-siyasi eleştiri dışında bir tavır ve PKK taraftarlarına yönelen en ufak bir baskısı olmazken, her gittikleri yerde "Partizanı Dersim'den sileceğiz" diye basbas bağırarak, "Partizancı adiler neredeyse çıksın ortaya, kozlarımızı paylaşalım, onlara ayaklanmamızın altını öptüreceğiz" gibi aşağılık sataşmalar yapan ve taraftarlarımızı "sus, kes, ne diyorsak onu yapacaksın" ya da "kafana kurşun yersen görürsün" türünden düşman güçlerine rahmet okutacak tavırlarla "hizaya" getirmeye çalışan PKK eyalet sorumluları, nasıl bir ahlaki değerle ve hangi yüzle bizden tavırlarımızı gözden geçirmemizi istiyorlar? Merkezi politika mı, yoksa bölgede gelişen tutumlar mı, ya da merkezi politikaların yön verdiği bölgesel tutumlar mı diye sormayı gerektiren şeyler, bütün Dersim halkının da şahit olduğu gibi parti güçlerimizin değil, PKK güçlerinin kendi tavırlarıdır. Yaşanan olumsuzluklar kendi olumsuzluklarıdır. Örgütlerimiz arasında sorun yaratan ve düşmanla uğraşmanın yanında birbiriyle uğraşmayı gündeme getiren kendileridir. Devrimci ereklere bakımdan bu bir çelişki ise yine kendi çelişkileridir. Dostluk ve dayanışma yönünden bir tutarsızlık ise yine kendi tutarsızlıklarıdır. Merkezi-bölgesel politika, uygulama ve tavırlarda anlaşılması güç olan ciddiyetsiz, samimiyetsiz ve sorumsuzca olan herşeyi de yine kendilerinde görmeleri gerekir.

PKK Dersim Eyalet Sorumluları, Eski Botan Deneyimi İle "Kör Cemal" Pratiğini "Mahkum" Eden Kendi Tarihlerinden Hiçbir Şey Öğrenmemişler Mi?

PKK'nın gerçekliğinde bunlar yeni görülen şeyler de değil. Daha önce yaşanmış çok çarpıcı örnekleri vardır ki, bunları özellikle şu anki Dersim eyalet sorumlularının dikkate alması gerekir. Hatırlanacağı üzere 1986-87-88 yıllarında koruculukla mücadeleyi öne çıkaran PKK, eylem çizgisinin ve hedeflerinin net olması halinde doğru sayılacak olan bu taktiğini "koruculuğun kökünü kazıma" şiarları eşliğinde gözü kapalı korucu evlerine yönelme ve ailece, sülalece imha etme pratiği ve çoluk çocuk katliamları ile bulanıklaştırıp kendi aleyhine işleyecek yanlış bir mecra sokmuştu. Bu eylem çizgisi izlenirken görünüş itibarıyla iç sorunları da yansıtmıyor ve hatta PKK merkezi açıklamalarında "bu bir savaştır, bazen sivil insanlar da zarar görebilir, kurşunun üstünde adres yazmaz, kurunun yanında yaş da yanabilir" türünden Botan eyalet pratiğini savunan sözler geçiyordu. Ama olumsuz etkileri daha ciddi boyutlarıyla PKK merkezi önderliğini müşkül duruma düşürünce, özellikle Botan eyalet pratiğinde dikkat çekici olan bu durumun telafi edilmesi yönünde bazı müdahaleler gündeme geldi ve koruculukla mücadelede çoluk çocuk aynı başta olmak üzere eylem çizgisi ile kitle çizgisinde belirli düzeltmeler yapıldıktan sonra ilk dönemin yanlış pratiği de bütünüyle eyalet sorumlularına mal edilerek (dönemin Botan eyalet sorumlusu Kör Cemal en büyük günah keçisi yapıp, konumundan

düşürülme yoluyla cezalandırılarak) "aşiretçi-intikamcı feodal zihniyetten kaynaklanan Kör Cemal pratiği" diye "mahkum" edildi.

İşin gerçeği aranacak olursa o dönemde yaşanan bu durum da PKK merkezi önderliğinden, politikalarından bağımsız değildi. Ne ki, yanlışlarını düzeltme konusunda açık yürekli olmayan ve daha önemlisi merkezi önderliği temsilen kendinde en ufak bir kusur aranmasına bile tahammülü bulunmayan genel sekreter ÖCALAN'ın bu derece olumsuzluk yansıtan bir durumu düzeltme zorunluluğu ile yüzyüze gelince, bunu merkezi politikadan soyutlayarak sadece bölge pratiği düzeyinde mahkum etmesi ve faturasını Kör Cemal'lere kesmesi de başka türlü beklenemeyecek kadar sınıf karakterine uygun ve anlaşılır birşeydi. Günah keçisi yapılan Kör Cemal gibilerin en büyük günahı da merkezi politika olarak önlerine konulan görev ve hedefler önemli yanlışlar içerse bile, bunları eleştirisiz üstlenip sadakatle yerine getirmeye çalışırken ve biraz da kendi "başarı"larının ölçütü olacak şekilde aşırı bir gayretkeşlikle istenen sonuçlara ulaştırma çabasını sürdürürken, sakatlığı en başından görülebilen ve süreç içinde mahsurları daha iyi farkedilebilen böyle bir girişim, genelde harekete ve özelde kendi başlarına neler getireceğini hiç düşünmez hale gelmeleri, yani bir anlamda yanlışların esiri olarak körleme bir gidişe ve mukadder sona kendilerini mahkum etmeleri oluyordu.

Şimdi Dersim eyalet sorumlularının pratiğinde büyük aşırılıklara varan ve esasen bu alanda PKK otoritesini zora dayalı olarak halka kabul ettirmenin kaçınılmaz bir gereği olarak parti güçlerimizin düşmanca karşıya alınmasını gündeme getiren durum da yukarıda özetlediğimiz eski örneğin bir benzeri ve daha vahim sonuçlar getirebilecek bir tekerürü olarak gelişmektedir.

ÖCALAN'ın Dersim'de Gösterdiği Hedef Açık Ama "Vur" Denilen Yerde "Öldürme"ye Kalkmak Da Ayrı Bir İşgüzarlık Olsa Gerek...

Dersim'deki PKK uygulamalarının, merkezi politikadan bağımsız olmadığını daha önce belirtmiştik. PKK bu yıl TC ile ateşkes sonrası, Türkiye Kürdistanı genelinde uygulamak üzere yukarıda özetlediğimiz türden bazı kararlar almıştı. Bu kararlar PKK önderliği altında hareket eden ERNK adına yazılmış bir duyuru ile alanımızdaki Dersim halkına da tebliğ edildi. Her Kürdistan vatandaşının uymak zorunda olduğu şeyler olarak sıralanan söz konusu maddeler, halkın gönüllü yardımı ve bilinçli katılımını gerektiren bütün konularda zora dayalı yaptırımları gündeme getiren ve kendini acelece bir iktidar gücü gibi göstermeye özenen, çoğu yerde uygulanması ve uyulup uyulmadığının denetlenmesi bile mümkün değilken bu güce sahipmiş gibi bir imaj vermeyi ve hiç değilse gücünün yettiği oranda bir kitleye kendi otoritesini devrimci olmayan tarzda ve hatta düşmanın devlet otoritesine benzer biçimlerde kabul ettirmeyi hedefleyen "yasalar" görünümüne büründürülmüş şeylerdi. Böylece, tekrardan savaşa tutuşmak zorunda kalınan TC'ye, biraz tırmandırılan savaşın gücüyle, biraz da bu halka yönelik zora dayalı yöntemlerin sağlayacağı daha büyük bir otorite olma görünümüyle ikinci bir ateşkes ve siyasi diyalog denemesinde kendini muhatap aldırma gayesi güdülecekti.

Genel bir politika olarak ortaya konan bu yönelimin, yine merkezi düzeyde Dersim'e ilişkin perspektifini de ülke kamuoyuna açık bir basın organında çıkan yazısıyla bizzat PKK Genel Sekreteri gösteriverdi. Dersim'de PKK'nın gelişmesi önündeki en büyük engel, devrim savaşını ulusal temelde yürütmek ve ulusal sorunla sınırlı bir muhtevada geliştirmek yerine, sınıfsal temelde ve bütün toplumsal sorunları çözümlenmeye yönelik olarak (proleter niteliği ile ulusal sorunu da en tutarlı ve kalıcı çözüme bağlayacak şekilde) geliştirme çabasındaki TKP(ML) TİKKO güçleri ve onun ideolojik, siyasi, askeri etkinliği altındaki bölgenin ileri kitleliydi.

Özü itibarıyla bu yönde yapılan tespit ve gösterilen hedef dostça ittifak ve dayanışma içinde ideolojik-siyasi mücadeleden çok, düşmanca çekişme ve zor yoluyla üstesinden gelme ya da çeşitli baskı ve sindirme yöntemleriyle en azından taban olarak hizaya getirme çabalarını teşvik edecek mahiyette birşey oluyordu. Kamuoyunda açık mesajında bunlar okunabilirken örgütsel talimatlarında ve merkezi olarak eyalet güçlerinin önüne konan görevlerde nasıl bir perspektifin işlendiğini, pratiğe şekil verecek ne tür bir yönlendirmenin yapılacağını tahmin etmek zor değildi. Bölgede bu yıl geliştirilen PKK pratiği de bunun aynası oldu.

Belki eyalet sorumluları merkezi önderliğin "vur" dediği yerde "öldürme"ye kalktılar, belki başkanlarını bile kamuoyu önünde müşkül duruma düşürecek derecede aşırıya gittiler; özellikle ordumuzun küçük bir birimini esir alma eylemleri ile halk huzurunda hesabını, bölgesel planda olmazsa merkezi düzeyde vermeye mecbur kalacakları bir pervasızlık örneği sergilediler. Tabi biz biliyoruz ki bunlar eyalet düzeyindeki sorumluların kendi başlarına ve merkezleriyle esasta çelişerek geliştirdikleri şeyler değil, merkezi yönlendirme ve hatta hedefleri itibarıyla her türlü aşırılığa mecbur edilme

durumunda "en yüksek sorumluluk" duygusuyla geliştirdikleri şeyler oldu. Ama işte kaderin cilvelerine açık böylesi çetrefil durumda, PKK tarihinin sonradan yerin dibine geçirdiği Kör Cemal'lerin Botan pratiği de benzeri anlamda bir "sorumluluk"u kendilerinden daha düşük düzeyde göstermiş değildir.

Şimdiki Dersim pratiğinin PKK eyalet sorumlularına neler getireceği konusunda kahince şeyler söylemek istemediğimiz gibi, politika ve uygulamalarının düzeltilmesini bu temelde sağlamayı da düşünmüyoruz. Ama, hele de kendi cephelerindeki bu derin açmazı görmezden gelerek partimizin merkezi-bölgesel politikaları arasında çelişki bulmaya çalıştıkları durumda, bunları hatırlatmak ve biraz kendi ibret dolu gerçekliklerine dönmelerini istemek hakkımız olsa gerek.

"Taktik" Diye Diye Canına Okunan Devrimcilik!.. Kitle Katliamları, Karanlık Cinayetler; Hangi Eylemleri Kimler Yapıyor? PKK, Barasor Gibi Bazı Yaptıklarını Bölgede Savunup Merkezi Ve Resmi Planda Neden Açıklamasız Bırakıyor? Hani Politik Ciddiyet, Nerede Tutarlılık, Kim, Nasıl Güvensin?

Yeri gelmişken bu konu kapsamında PKK'nın çok ciddi bazı tutarsızlıklarını da sorgulamakta fayda var. Hem kitle çizgisinde, hem de genel politika ve taktiklerinde pragmatizmin uç noktalarına varan, devrimci anlayış ve ilke namına birşey tanımayan, açıklık-netlik-tutarlılık gibi ölçü ve değerleri hiç mi hiç umursamayan, halkın ve devrimin genel çıkarlarını zerre kadar gözetmeyen, bunları kendi kısa vadeli çıkarlarına ve hatta yerel plandaki dar hesaplarına gözünü kırpmadan kurban edebilen, düşmana arayıp da bulamadığı yeni saldırganlık fırsatlarını veren, kitleleri mağdur eden, tarafsız kesimleri düşmanın kucağına iten, "at izi" ile "it izi"ni birbirine karıştırırcasına siyasi ortamı bulanıklaştıran, kotrgerilla taktiklerinin daha zengin türleriyle, daha yoğun ve daha da yaygın elverişli zeminler yaratan, nihayet bu politika ve taktikleri ile halka ve devrime zarar verdiği gibi kendi prestijini de zedeleyen ve güvenilirlik diye birşey bırakmayan akıl almaz derecede sakat pratikler geliştirme durumundadır.

Kürdistan genelinde zora dayalı otorite geliştirme ve Dersim özgülünde daha da zorbaça taban tuturma çabasıyla eş zamanlı olarak en çarpıcı örneklerini Erzincan pratiğinde sergilediği ve kesinlikle eski "Kör Cemal pratiği"nden farklı olmayan eylem türleriyle politik taktikleri halen resmi düzeyde hiçbir açıklık getirilmeyen şeyler olup, kitlelerin kafasını kurcalamaya ve düşmanın ekmeğine yağ sürmeye devam etmektedir.

İşte, Barasor (Başbağlar) ve Şıxlı (Ula) eylemleri; her ikisi de tartışma götürmeyecek kadar devrimcilik dışı ve hatta karşı-devrimcilere özgü biçimde geliştirilen kitle katliamı niteliğinde eylemlerdir. Daha küçük çapta bu tür hareketleri her yerde geliştirdikleri de bilinen birşeydir. Örneğin Tunceli ve ilçelerinde gerici-düşman unsuru diye birer ikişer ardarda öldürülen öğretmenler ve muhtelif sivil şahıslar yine bu çerçevededir. Geçmişte en yoğun örneklerini Botan'da sergileyip zararını gördükçe vazgeçtikleri, fakat bu kez de MİT-Kotrgerillanın benzerlerini çokça yaparak kendi üzerlerine atmasından yakalarını kurtaramadıkları ve halka ceremesini çekirmeye devam ettikleri şu gözü kör intikamcı eylem çizgisini, bu kez de Erzincan-Dersim'den başlayarak yeniden yaygınlaştırma yoluna girmişlerdir. Geçmişte olduğu gibi yine üstlenmemek ya da en azından resmi olarak hiçbir açıklama yapmamak esastır. Bununla birlikte gözdağı verme temelinde yerel, bölgesel düzeyde ve sözlü olarak bazılanı üstlenip savundukları da bir gerçektir. Öyle olunca, üstlenip üstlenmemesinin hiçbir ciddiyeti kalmamakta ve reddedilen bazı eylemlerin de gerçekten kotrgerilla işi mi, yoksa kendi hünerleri mi olduğu anlaşılmaz kalmaktadır.

Barasor ile başlayıp, Şıxlı vb. ile devam eden kitle katliamı niteliğindeki sözümona "devrimci" eylemleri PKK merkezi önderliği "gerilla bölgeleriyle iletişim kopukluğu" nedeniyle (!) açıklamasız bırakırken, Dersim'deki PKK güçleri açıktan açığa "biz yaptık ve daha da yapacağız" diye savunmuşlardır. Anlayış olarak da "Kürdistan'da sömürgeci-faşist devlet güçlerinin yürüttüğü kitle katliamlarına, Kürt halkı üzerindeki jenoside karşılık olarak ve aynı zamanda Sivas katliamına misilleme temelinde, alayı gerici-faşist olan ve devlete hizmet eden sunni-Türk köylerini topluca cezalandırma" türünden şeyler getirmişlerdir. Bir kere şunu belirtelim: En gerici ideolojik şekillenme ve en yoğun devlet güdümlenmesi altında olan halk kitleleri bile hiçbir yerde topluca ve hele de çoluk çocuğuyla "düşman" gibi hedeflenemez. Ya da bunu yapmak devrimciliğe asla sığdırılmaz. Barasor halkını biz tanıyoruz. Gerilla birliklerimiz yıllar önce ilk kez gittiklerinde devletin "eşkiya, cani" türünden aşağılık demogoji ve anti-propagandaları ile beyinleri yıkanmış olan ve henüz tanımadıkları devrimci grupları böyle tasavvur edebilen köylüler, daha kapıda görür görmez silahlı insanlarımız önünde titremeye başlamış ve selamkelam etmeye kalmadan ellerindeki altınları vs. getirip dökerek canlarının bağışlanmasını istemişlerdir. Ancak sabırlı-ısrarlı, ikna edici anlatımlar ve güven verici çabalar sonucunda birkaç gel-gitten sonra köy halkının çoğunluğu işin gerçeğini anlamaya başlamış, bizler şahsında devrimcileri tanımış, böylece yersiz

tedirginliği üzerinden attığı gibi siyasi otoritemizi tanıma yönünde bir gelişme de göstermiş ve karşılaştığı bazı sorunlara çözüm getirilmesi için Yılan dağının öbür yüzündeki köylere haber yollayıp özellikle çağırđıkları bile olmuştur. İşte PKK'nın evlerini ateşe verip gelişi güzel katlettiği Barasor köyünün gerçekleri bu çerçevede ve politik, kültürel görünümünün bütün "gerici"liğine karşın dönüşmeye açık özü böyle bir muhtevadadır. Devletin muhtelif güçleriyle yürüttüğü Kürt ve alevi katliamlarına misilleme, Türk ve sunni olmaktan başka bir günahı bulunmayan ve en fazlası önemli bir bölümü bilinçsizce devlet taraftarlığı yapması temelinde geri kitle olarak değerlendirilebilecek olan Barasor ya da Şıxlı halkına mı yapılır? Devlet güçlerinden ve bilinçli işbirlikçilerden sorulması gereken hesaplar ile kendi yaşamını sürdüren bu kitlelerin ne ilgisi vardır? Fakat gözü kör olasıca pragmatizm ve zaten kör gözlü olan feodal intikamcılıkla mayalanmış burjuva despotizmi herşeyi yaptırır. Ondan sonra da "gerici-faşist mihrakları cezalandırdık" demekle kalmaz, Dersim'in devrimci-demokrat halk kitlelerine dayattığı şeyleri elde etmekte zorlandığı ölçüde "buraları da Barasor'a çeviririz" tehditini savurur. Bölgesel pratiğinde bu tutumu açıkça geliştirirken, merkezi düzeyde ve resmi planda suskunluğu tercih eder. Bu eylem çizgisinin devrimcilik dışı ve hatta karşı-devrimci olduğunu anlamak için başka değerlendirme ve yorumlar yapmaya da gerek yoktur. Özgür Gelecek'de yayınlanmış olan PKK-ARGK ... Komutanlığı adına Zeynel kod isimli komutanın konuya ilişkin yaptığı açıklama örnek olmalıdır. Bu, PKK'nın kendi içinden yükselen duyarlı ve sorumlu bir sestir. Ama ne Dersim sorumlularının bu sese kulak verdiği vardır, ne de şimdiye kadar PKK merkezi önderliğinin bunlara takındığı bir tavır. Söz konusu eylemler sonrasında devlet Erzincan köylülerine "kendi can güvenliklerini" ileri sürerek silah dağıtmaya başlamış ve devrimci grupların faaliyetlerine "korucu" tarzda engel çıkartma yönünde elde ettiği fırsatı değerlendirme yolunu tutmuştur. Şu zamana kadar Erzincan'da koruculuk dayatma gerekçesi bulunmayan devletin eline böylesine bir koz ne adına verilmiştir? Denebilir ki, devlet doğru çizgide ve devrimci temelde yükselen gerilla savaşına karşın da kitlelerin geri kesimini aldatarak koruculuk örgütlemesi yapabilmektedir. Ama bu çok farklı birşeydir. Bu yükseltilen mücadelenin meşru zeminde kazandığı güçle aşmak zorunda kalacağı ve hatta karşısına aldatılarak dikilen o kitleyi de kazanarak üstesinden geleceği olağan bir durum, hatta bilerek göze alınacak objektif bir dezavantajdır. Oysa devrimci çizgiye tamamen ters düşen bir pratikle, taktik bakımdan pragmatizmin de en aptalcasıyla yaratılan ve hiç de objektif zorunluluk temelinde gelişmeyip bal gibi subjektif tarzda, üstelik de göz göre göre kendi önüne dahi engel çıkaracak şekilde, genel olarak devrim aleyhine yaratılan şu zemin ve durum düşmana bahşedilmiş bir avantajdır. Bu sayede düşman Erzincan'da sunni-Türk köylerini daha fazlasıyla kendi yanına çekebildiği gibi, dağlık bölgelerin alevi-Kürt köylülerini bile koruculuk temelinde zorlamaya başlamıştır. Kimin ne kazandığı apaçık ortadadır. Fakat ilke-kural tanımayan ve eylem çizgisinde devrimcilik dışına kayma bakımından o kadar ileri gidip kontgerilla cinayetleri ile kendi pratiklerini birbirinden ayıştınlamayacak duruma getiren bir burjuva pragmatizmi, hele de siyasi hattında düşmanla uzlaşma hesaplarının herşeye hakim olduğu genel bir gericileşme sürecinde şu soruları kafasına takmayabilir: Kısa günün karı, yarın ne getirecek umurunda bile olmaz. Kısmi ölçüde olsun, aklının başına gelmesini belki, ancak, sarsıcı darbeler sağlayabilir.

Barasor tipi eylemlerle kısa vadeli ve daha çok da yerel planda gözetilen kazanç, özellikle Sivas katliamının hemen peşinden yapılması ve bölgede buna misilleme türünden propaganda edilmesi ile, açıktır ki; PKK'ya siyasi yaklaşımı pek sıcak olmayan Dersim ve yöresinin alevi Kürtlerini din-mezhep temelinde kültürel yönden etkilemeye ve hakim ulus şovenizmiyle birlikte hakim mezhep fanatizminin de gadrine uğramışlıktan gelen duyguları sömürerek kendine sempati geliştirmeye yönelik; en azından devrimci bilinci feodal-burjuva anlayışlarından daha zayıf olan nispeten geri kesimleri kazanma temelindedir. Abdullah ÖCALAN'ın Kürdistan genelinde güçlü olan dinsel duyguları okşama ve hatta sömürme temelinde sözümona ML ideolojiyi savunur olmasıyla apaçık çelişmeyi hiç umursamayarak "en iyi müslüman hareket biziz" vs. demesi gibi, Dersim sorumluları da bölge özgülünde mezhebe hitap ederek "biz gücümüzü Hz. Ali'den alıyoruz" demektedirler. Ama işte bu o kadar sakat birşeydir ki, bölgesel planda söylediğini merkezi olarak savunabilmeye olanak vermez. Dersim'de alevicilik pozlarına bürünüp, Barasor eylemini sunni kesimine karşın misilleme olarak yaptıklarını savunurken, Türkiye Kürdistanı'nın geri kalan geniş alanında sunni mezhebe ters düşecek olduğu için bunu merkezi ve resmi açıklamalara konu edemezler. Bunlar ideolojik tutarlılığın da, siyasi ciddiyetin de, örgütsel ve pratik güvenilirliğin de ölçütü olan basit olumsuzluk ve hatalar denilip geçilemeyecek kadar niteliği ele veren şeylerdir. Son zamanlar politikaya ve çizgiye tekabül eden herşeyi "taktik" olarak mazur gösterme tavrı PKK saflarında moda haline getirilmiştir. "Taktik hevalem, taktik!" diye diye neredeyse devrim saflarından çıkılıp karşı-devrim saflarına geçilecektir. Böyle böyle oyun oynarcasına rotasından saptırılan ve amacı, hedefi ve hatta kimin işi olduğu anlaşılmaz hale getirilen pratik, canına okunan

devrimcilik, sırtından hançerlenen dostluk, hep şu "taktik" adı verilen pragmatizmin ve daha açık söylemek gerekirse ulusal temelde devrimcilik ve ilericiliği geçici-göreceli olan burjuva sınıf çıkarları temelinde siyaset yapmanın kurbanı olmaktır.

"Vergi Değil Yardım Topluyoruz" Denilerek Geliştirilen PKK Uygulaması, Vergi Olmaktan Öte "Deli Dumrul" İşine Dönüştü...

Resmi-gayri resmi, merkezi-bölgesel, genel-özel, stratejik-taktik politika ve tavırları, söylemi ve eylemi bu derece tutarsızlık arzeden PKK güçlerinin yerel planda merkezi kararlarını uygulamaları da büyük çelişkilerle doludur.

Vergilendirme, zorunlu askerlik, göç yasağı gibi konularda ne yaptıklarını ve neyi savunacaklarını bilemez halde kitlelerin nabzına göre şerbet vermenin de ötesinde kafalarına estiği gibi hareket eder olmuşlardır.

Halktan vergi toplama politikası çoğu yerde hane başına 2,5 milyon TL gibi ölçülerle uygulamaya konulmuş, en yoksul köylü ailelerine bu asgari ölçü dayatılırken, orta halli ya da Dersim standartlarına göre zengin sayılabilecek olan sürü sahiplerine ise 10 milyondan 100 milyona kadar yıllık vergiler ödettilmeye başlanmıştır. Bu öyle zoraki ve tehditle tahsil edilen birşey ki, hazırda parası olmayanlar hemen malını, davasını satıp istenen süre zarfında yetiştirme telaşına düşmektedir. Hatta para bulamayan bazı yoksul köylülerden 2,5 milyon yerine cebren 3 koyun veya keçi alınıp götürüldüğü bile olmuştur. Bu zora dayalı uygulama PKK'nın almış olduğu merkezi kararlar gereği vergilendirme olarak hayata geçirildiği halde, halktan tepki gördüğü ölçüde savunulması zorlaşınca "vergi değil, yardım istiyoruz", "zorla değil, gönüllü alıyoruz" gibi demogojik savunmaları gündeme getirmiş; bunun da yetmediği durumlarda fazlaca teşhir olmanın önüne geçmek için "sizden vergi gibi alınmışsa yanlıştır, buradaki yerel güçlerimizin hatasıdır, düzeltiriz" gibi çark edişleri zorunlu kılmıştır. Oysa "Dersim halkına duyuru" şeklinde yayınlanan ERNK imzalı kararnamede söz konusu madde açıkça "vergilendirme politikamıza uyulacaktır" diye geçiyor. Bunun farklı yorumlanacak bir tarafı yoktur. Kararlarda tüccar-küçük üretici vb. türden ayrımlar da yapılmamış ve bütün halk vergilendirme kapsamına alınmıştır. Pratik uygulamada yer yer vergi yerine "bağış", "yardım" gibi tabirler kullanılsa da "hane başına şu kadar" ya da "sürü miktanna göre bu kadar" gibi belirlemelerle tahsil edilen şeyin vergi olduğu açıktır. Gönüllü yardım ya da bağış ikna edici yaklaşımla istenir. Bunun, kendi kurtuluşu için gerekli olduğu halka anlatılır, yardımların miktarını da kitlelerin bilinci ve özveri ruhu belirler. Bu temelde inandırılmadan, güvendirilmeden dayatılan miktarların ve hele de korku verilerek elde edilen maddi değerlerin devrimci tarzda sağlanmış kitle desteğiyle hiçbir ilgisi olmadığını kendileri de bilir. Zaten vergi olarak savunma zorluğu da bunun bilinmesinden gelmektedir. Kitlelerin tepkisi ve eleştirisi, PKK kararlarının uygulayıcıları tarafından savunulmasını, kırk türlü kelime oyunu ve laf cambazlığına dönüştürmüştür. Ama yine de vergi tahsilatı devam ediyor. Üstelik bazı durumlarda aynen "Deli Dumrul vergisi"ni hatırlatıyor. Hikayesini eskiler bilir. Geçmiş zamanlarda Deli Dumrul denilen bir yerel zorba, bulunduğu şehrin en işlek yerine bir köprü yaptırmış. Bütün yolcuların buradan geçmesini mecbur edip bir de geçiş ücreti koymuş; ondan sonra köprü başını tutup her geçenden 1 akçe, geçmeyenden döve döve 2 akçe almaya başlamış. Şimdi Dersim'deki PKK güçleri de böyle davranıyor. Nasıl mı? Öncelikle herkesin PKK'ya yardım yapmak zorunda olduğunu ilan etmişlerdir. İkinci olarak, başka devrimci örgütlere yardım yapmanın PKK'ya para vermeme gerekçesi olamayacağını duyurmuşlardır. Bu anlayış ve kararların pratikte geliştirdiği tavır da, örneğin "ben TKP(ML) taraftarı olarak kendi örgütüme 1 milyon bağış verdim, başka para yardımı yapacak gücüm yok, ayrıca size de halk olarak gerekli bazı yardımlarımızı esirgemeyiz, ama ben asıl desteğimi kendi inandığım harekete sunarım" diyen birine "sen TKP(ML)'ye 1 milyon verdiysen bize 2 milyon vereceksin" yanıtı ile baskı yapmak ve de koparabilirse almaya çalışmak olmaktadır. Keza bir köyün halkı dağ-yayla gelirinden partimize 10 milyon yardım yapmışsa PKK köyün muhtarını sıkıştırıp "10 milyon da bize vereceksin" demekte ve hatta bir tehdit mektubu ile partimize verilecek olan meblağı da kendine çevirebilmektedir. Bu tıpkı başka yoldan gitmek isteyeninin önünü kesip zorla kendi köprüsüne sokmaya ve ceza olarak 2 misli para almaya benzemektedir.

Nedenini sorarsanız "Kürdistan'ın sahibi kendileridir!". Sanki Kürdistan ve Dersim'in komünist evlatları bu toprakların ve halkın daha ileri temsilcileri değil de, yabancı güçler veya uzaydan gelmiş yaratıklardır! Kaldı ki, TC gibi bir devlet sınırları içinde bütünlüklü bir devrim programıyla her milliyetten halkın topyekün kurtuluşunu hedefleme durumunda, Kürdistan gibi ezilen ulus topraklarının özgül bir gerçekliği ve devrimle Yeni Demokratik Düzen'in kuruluşunda özerk örgütlenme gerekliliği olsa da burada Kızıl Siyasi İktidarlar için gerilla savaşı yürüten bütün devrimciler yalnızca yörenin

çocukları değil, başka yörelerden ve batıdan gelenler ve hatta geçen kış şehit verdiğimiz Barbara Anna KİSTLER gibi aslen Avrupalı ya da ülke dışından olanlar da bu toprakların ve halkın kurtuluşu uğrunda savaştıklarına göre öz evlatları ve gerçek temsilcileri sayılırlar. Ama bunu böyle kavramak ve başka devrimci güçlerin bağımsız varlığı ile kitlelerin özgür iradesine saygı göstermek için gerçekten halkı düşünmek gerekir.

"Zorunlu Askerlik" Yasası Da Hem Uygulanıp Hem Savunulamamanın Girdabında!

Bu halk 1937-38'de neye isyan etmiştir? Her türlü ezilmişliğe, ulusal baskıya, sınıfsal sömürüye ve bütün bunların cisimleştiği devletin zulmüne!..

En çok da kendisine birşey vermeyen devletin vergi ve asker toplamasına karşı öfkesi kabarmış ve kendine boyun eğdirmek isteyen zorbalığa isyan etmiştir. Devrimci mücadelenin gelişme süreci olan son 20 yıl içinde de Dersim halkının kapladığı yer ve tuttuğu yol açıktır. Evet, gelişen savaş boyutlarına göre daha kapsamlı devrimci seferberlik noktasında arzu edilen düzeyi tutturamamış olmak eleştirel yaklaşılması gereken bir durumdur. Bu konuda partimiz Dersim halkının en eski, en köklü, en sürekli, en yaygın ve niteliksel olarak da en gerçek öncüsü olması nedeniyle herşeyden önce kendi sorumluluğunu duymakta ve kendi eksikliklerini, yanlışlıklarını, yetmezliklerini sorgulamaktadır. Ama öncülük iddiasına gelince, her yerde en birinci olma pozisyonundan geçilmeyen ve 12 Eylül sonrası zorlu mücadele yıllarında Dersim gibi silahlı tutunma ve savaşma koşullarının bulunduğu alanları terk-i diyar eyledikten nice sonra geri gelip, kendi dışında yaratılmış değerleri kullanarak bu bereketli topraktan tekrar birşeyler elde etme çabasına girerken, "20 yıldır Partizancılar size ne verdi?" sakızını çiğnemekten de geri kalmayan oportunist-revizyonist ve milliyetçi gruplar, elbette kendilerini hiç sorgu-sual etmeden halk içindeki geri düşünce ve pasif tutumları olduğu gibi, bize ve halkın kendisine mal etmekte.

Askere gitmeyi alalım. Sanki PKK "bunu yasaklıyorum" deyince daha etkili mücadele etmiş oluyor. Oysa halkın evlatlarını faşist devletin mecburi askerlik hizmetine gitmekten alıkoymak, devrim savaşını yürütmenin yanısıra kitlelere ve gençliğe daha yoğun siyasi bilinç vermekle, onları örgütlemekle, gerilla savaşına katılım yönünde ikna etmekle ve ayrıca zorunlu askerliğine tavrı aldığı devletin takibat ve soruşturmalara karşı başka devrimci seçenekler sunmak ve devrim ile karşı-devrim arasında seçim yapmasını daha vazgeçilmez bir durum haline getirmekle olur. Bu aşamada, doğru politika ve halk ordusu saflarını genişletmenin sağlıklı yolu budur. Düşman ordusunda askerlik yapmayı cezai müeyyidelerle yasaklamak, ancak gerilla bölgelerinin üs alanlarına çevrilmeye başlandığı bir aşamada doğru olabilir. Keza halk ordusunda askerliği bir yasa yoluyla zorunlu görev haline getirmek de iktidar gücü olmayı gerektirir. Ve ülke genelinde iktidarı almadan önce ancak kurtarılmış alanlarda, Kızıl Siyasi İktidar bölgelerinde benimsenebilir. Henüz düşman denetiminin kırılmadığı ve devrimci otoritenin alana yeterince hakim olamadığı bir aşamada ise halk evlatlarının düşman ordusunda askerlik yapmamasını da, gerilla ordusuna katılıp düşmana karşı savaşımını da ikna yoluyla ve gönüllülük temelinde sağlamak gerekir. Askerlik çağına yaklaşmış olan gençleri düşman ordusuna gitmekten alıkoyma çabasında ısrarlı olmak, onlara bunun anlamını kavratmak ve ayrıca halk ordusuna katılmak için daha yoğun bir şekilde üzerlerine düşmek doğru olurken, kolundan tutup götürmek, zoraki alıkoymak ve gönülsüzce savaştırmaya çalışmak devrimci anlayışa ters düşer ve pratikte de yarardan çok zarar getirir.

Dersim gibi devrimci savaşın ilerleme gösterdiği bir alanda halk çocuklarının devlet gücüne ve yasalarına boyun eğerek askere gitmelerine partimiz PKK'dan daha da ciddi şekilde karşıdır. Ve gençliğin bulunduğu her yerde bu konuyu işlemektedir. 20 yaşına yaklaşan gençlerden saflarına kattığı savaşçıların sayısı da yıldan yıla artmaktadır. Özellikle bu yıl Dersim köylerinden ve kentlerden TİKKO'ya katılım olayı büyük bir ivme kazanmıştır. Tek bir kişi bile zorla alınmamıştır. Yine de devletin niteliğini ve ona askerlik yapmanın yanlışlığını bile bile sivil yaşamını sürdürme anlayışıyla 15 ay faşist ordu disiplini altına girmeyi göze alan ve kendine yedirenlerin azımsanmayacak oranda oluşu üzücü ve düşündürücüdür. Fakat bu durumu daha esaslı değiştirmenin yolu da zora başvurmak değil, güç dengelerini devrimin lehine daha çok bozmak ve halkı daha fazla bilinçlendirip örgütleyerek devrim savaşına topyekün seferber etmektir.

Bu yönlü çabaları yoğunlaştırmak yerine, sanki bir karış kurtarılmış alan yaratmış gibi Kürdistan kararnameleleri çıkartıp zorunlu askerlik uygulamasına girişmek, hem de Dersim gibi birçok silahlı örgütün bulunduğu ve kitlelerin en çok da partimiz TKP(ML)'ye meyilli olduğu bir alanda, insanlara hangi devrimci hareketin saflarına katılıp savaşacağını seçme şansını bile tanımaz şekilde bu fiili uygulamayı yaygınlaştırmak; devletin yanısıra ikinci bir silahlı despotizm ve gerici otorite kurma

girişimidir. Son dönem bunun örnekleri çoğalmaya başlamış, PKK silahlı grupları ellerinde listelerle köylere girip askerlik yaşına gelenleri toplayıp götürmeye başlamışlardır. Sadece Ovacık köyleri ve mezralarından son 1 ay içinde zorla götürdükleri gençlerin sayısı 30'un üzerindedir. Silah zoruyla götürmeye geldikleri bazı gençlerin "ben devlete askerlik yapmayacağım, ama size de gelmek istemiyorum, Partizan taraftayım ve TİKKO'ya katılacağım" demeleri üzerine takındıkları tavır da "hele sen önümüze düş, şubeye kadar gel, bunu orda konuşuruz" şeklinde olmuştur. Tabi ki, sonradan bu insanları evlerine veya parti güçlerimize teslim etme gibi bir anlayışları da olmamakta ve fırsatını bulan ellerinden kaçmaktadır. Buna "suçtur" diyebilirler mi? Zorla götürülen insanların kaçması meşrudur. Zaten vergi olayında olduğu gibi, bunda da yaptıklarını savunmakta zorlandıkça "biz kimseyi zorla götürmüyoruz, ikna edip çekiyoruz, gönüllü geliyorlar" gibi halkın gözünün içine baka baka yalan söyleme yoluyla haklı ve meşru olmayan tavırlarını olduğundan farklı yansıtmaya ve "devrimcilik"lerini kurtarmaya çalışıyorlar.

Gene sormak gerekir, doğru olan hangisi? ERNK imzalı kararnamenin maddeleri ve bu doğrultuda gerçekleştirilen pratik mi, yoksa bazı durumlarda yaptıkları farklı izahat ve savunmalar mı? Eğer birincisi doğruysa neden her yerde ve her koşulda açıkça savunamıyorlar? Evet gerçek olmasına gerçektir, ama devrimci anlayış temelinde doğru değil. Yanlış olduğu için savunma noktasında demogoji ve çark etmeye de mecbur kalmaktadırlar.

Zorla vergi ve asker toplamaya, hem eski isyankar geleneği, hem de bugünkü politik düzeyi ile bu halkın nasıl bakmakta olduğu, ne tür tepkiler gösterdiği ve daha ileri gidilirse nasıl tavır takınacağı PKK'yı düşündürüyordur ister istemez. Daha önemlisi bu politika ve uygulamaları geliştirmekle nasıl bir otorite kurmaya çalıştığını, bu gidişle faşist devlet güçlerinden ne farkı kalacağını ve böyle bir pratikle nelere yol açacağını düşünmek zorundadır.

Herşey Yasak! Mantık Nedir? Yasağın Biri De Göç Üzerine; Ama Bu Uygulamalar Halkı Daha Çok Göçe Zorluyor PKK'nın Umurunda Mı?

Merkezi kararları, bölgesel uygulamaları, savunabildiği ve savunamadıklarıyla PKK'nın Dersim'deki pratiği öyle bir hal almıştır ki, gücünü düşmana karşı kullanmaktan çok halk üzerinde kullanma durumuna gelmiş ve devlet terörünün üzerine eklenen bu ulusal-burjuva despotizmi kitlelerin mağduriyetini büyüttükçe, zaten hayli azalmış olan nüfusun nispeten geri bilinçli kesimini de göç yoluna koymada yeni bir etken olmaya başlamıştır.

Kimi yerde PKK'luların "göç yasak, yalnız Partizancılar gitmekte serbesttir" dediklerini duyuyoruz. Evet, "TKP(ML) TİKKO'yu Dersim'den silme" çılgınları eşliğinde söylenen bu sözlerin anlamı da açıktır. Ama istedikleri gibi olmayacak. Bu topraklara ısrarla tutunma konusunda Partizan kitlesi en kararlı tutumu partimiz önderliğinde geliştirilecek ve düşmana inat olduğu kadar, PKK'nın dost görünümü altında güttüğü sinsi emellere karşı da kendine yaraşır direnci gösterecektir. Fakat partimize sıcak bakan belli bir kesim de dahil olmak üzere, örgütsüz ve bilinç düzeyi yetersiz olan kitlelerin faşist devlet terörü ve sosyal-ekonomik yaşamın güçlüklerine ek olarak bir de PKK tarafından çeşitlendirilen ve yoğunlaştırılıp yaygınlaştırılan ulusal-burjuva zorbalığı karşısında kaçıp göçmeyi çare sayacakları da aşıkardır. Ve biz bunu da sorun yapmak zorundayız.

Dersim halkı kalan nüfusuyla bir bütün olarak devrimin tabanıdır. Kurtarılmış alanlar bu halkla yaratılacaktır. Halkın kalmadığı yerde halk iktidarı kurulabilir mi? Kalan nüfus, Yeni Demokratik Düzeni kurmak ve savunup yaşatmak için taban olarak zaten asgari gereklilik sınırlarına düşmüştür. 3-5 ev de olsa mevcudu her yerde korumak, savunmak, örgütlemek, tutundurmak ve devrim savaşının sarsılmaz dayanakları haline getirmek, bölgede geliştirilen mücadelenin en önemli sorunlarından biridir. "Göçü yasaklıyorum" demek ve göç edenin mal varlığını müsadere etmek çare değildir. Zira yerel planda devrimci iktidar için gerekli olan mal değil, insandır. Sağlam tabandır. Ve Dersim halkı doğru yöntemlerle yerinde yurdunda tutulabildiği taktirde gerçekten sağlam bir devrim tabanı, halk iktidar gücü ve savunma müfrezesi olacak durumdadır. Yine bu topraklarda özgür ve müreffeh geleceği kurma yolunda olumlu gelişmeler katedildikçe dört bir yana dağılmış ve geri kalan nüfusun kat kat fazlasıyla dışarıda yaşayan Dersimlilerin vatana dönüşleri de mümkün hale gelecektir. Ama şu aşamada herşeyden önce mevcudu korumak önemlidir.

Devrimci sorumluluk bunu gerektirirken PKK'nın yaptığı şey; halkı kendine güvenderecek ve devrim savaşıyla bütünleştirecek, yurduna ve geleceğine sarılma noktasında daha umutlu, inançlı ve kararlı hale getirmek değil, tam tersine korku, tedirginlik, güvensizlik yaratarak halkın mağduriyetini her yönlü büyütüp yıldırım ve kaçma-göçme duygularını körüklemektir.

Baskı, tehdit ve şiddetle vergi ve asker toplamak, zor yoluyla insanları kendi hizmetine sokmak, halden anlamamak, kimseyi konuşurmamak, itiraz dinlememek, herşeyi yaptırım halinde dayatmak, düşmanla savaşında ekonomik-kültürel hedeflere ağırlık verirken halkın sosyal yaşam koşullarını ve alanda yaşayabilmemesinin maddi sorunlarını hiç gözetmemek, dahası kontrgerilla cinayetlerinden ayırt edilemeyecek kadar masum sivil hedeflere vurmak, rastgele adam kaçırmak, çoğu demokrat unsurlar olan öğretmenleri ve köylü kentli sivil şahısları öldürmek, gelişi güzel araç yakmak, sırf güç gösterisi olsun diye aklına esen herşeye yasak koymak, zaten yoksulluklarla dolu olan halkın yaşamını felç edecek şekilde ona buna engel çıkartmak... İşte sadece türlerini saymaya kalktığımızda bile bu kadar uzun bir baskı ve zorbalık manzumesi ortaya çıkmaktadır. En son olarak gazete ve dergi dağıtımını, alınıp okunmasını, televizyon izlenmesini ve hatta düğün-demek yapılmasını bile yasak ve suç ilan etmişlerdir. Harsi'de (Işıkvuran) 6 genci zorla askere alma eylemiyle birlikte girdikleri düğün evinde halka söyledikleri şudur: "Biz savaşırken siz düğün yapıyor ve eğleniyorsunuz. Hiç utanmıyor musunuz?" ... Yine bir yörede bazı evlerin çatısından antenleri söktürmüş ve televizyona yasak koyduklarını duyurmuşlardır. İlçe merkezlerinde "Özgür Gündem" dışında gazete-dergi satımını yasak etmiş ve bayilerin başka dergi getirmelerini engellemeye başlamışlardır. Buna sosyalist basın da dahildir. Devrimci propagandanın engellenme durumu bir yana, düzenin karşı-devrimci propaganda araçlarını, gazete ve televizyon yayınlarını etkisiz kılma yöntemi de son derece sakat ve yanlış. Halka devrimci bilinç verip düzenin herşeyini teşhir etmek ve neyi, nasıl izleyip izlemeyeceğini kendine bırakmak, ilerici-devrimci alternatifleri sunarak gerici kültürü etkisiz kılmak ve giderek silmek gerekirken, yaptıkları şey, denetlenmesi bile mümkün olmayan türden yasaklar ilan etmektir. Yabancı sigara içilmesini de yasaklayan PKK bölge sorumlularının Marlboro-Parlament-Camel'den aşağı sigara içmemelerine ne demeli? Üstelik de bu PKK birliklerinde komutan ve yetkililerin imtiyazı durumundadır. Savaşçısıyla, komutanıyla, parti yetkilisiyle Bitlis için TKP(ML) TIKKO ise halkın şu ya da bu sigarayı içmesini yasaklamak yerine, lüks özentisi ve savurganlığı eleştirip gerisini insanların kendi anlayış ve iradesine bırakmaktadır.

Konuyu daha fazla dağıtmak istemiyoruz. Buraya kadar bir yönüyle partimizin merkezi-bölgesel tavırlarındaki tutarlılık ve politik ciddiyeti sorgulamaya kalkan PKK'nın asıl kendinde görmesi gereken hemen her konudaki tutarsızlıklarını ortaya koyarken, aynı zamanda geliştirdiği politika ve taktiklerin ne anlama geldiğini, hangi anlayıştan kaynaklandığını, nerelere yöneldiğini ve ne tür gelişmelere hizmet ettiğini göstermeye çalıştık.

Buradan yine dostluk konusuna dönerek içi dışına uymayan PKK koordinatörünün soyut laf kalabalığı ve eleştiri safsatalarının gerçek mahiyeti ile buna karşı anlayış ve tutumumuzu ortaya koyalım:

Dostluk Namına Teslimiyeti Dayatan Kurnaz PKK Liderleri, TKP(ML) TIKKO'yu Hiç Tanımamış Demek Ki!..

Partimizin PKK ile dost kalma ve dosça dayanışma içinde bulunma isteği, teorisi ve pratiğiyle uyumlu, gayet tutarlı ve içtenlikli olduğu gibi; merkezi politikasıyla bölgesel ya da yerel tavırları arasında çelişkili bir durum da arzetmedi. Zaten PKK sorumlularının bölgede kendilerine karşı düşmanlık güdüldüğü yolunda kopartmaya başladıkları yaygaranın asıl nedeni TKP(ML) MK AK imzalı bildiri ve bununla aynı doğrultuda Dersim 1 Nolu ABK parti organı imzalı bildiri temelinde, yer yer de sözlü olarak yürütülen siyasi, eleştiri, teşhir faaliyeti idi. Ki, geliştirilen bu tavrın merkezi bir tavır olduğu apaçık ortadaydı. Sorunun yaşandığı bölgede geliştirilen bir tavır olması, hiç de bölgesel tavır olduğu anlamına gelmiyordu. Merkezi önderliğimiz Şam'da, Lübnan'da veya Avrupa'da olmadığı gibi, ülkenin metropol kentlerinde çakılıp kalmıyorsa, genilla savaşının 1. dereceden sıcak bölgesinde sorumluluğunu yerine getiriyorsa, bu da uzaktan telefon ve telsiz kurnandalı yönetime göre bir zaaf olarak görülüp "bölgesel" gösterilerek küçümsenecek birşey değildi. Bunun da çok iyi bilincinde olması gereken PKK Eyalet Koordinatörü'nün "üstte ilişki-ittifak geliştirmekten bahsedilirken, bölgede sürdürülen politika" diye yürüttüğü sözümona eleştiri, bayağı bir demogoji ve safsata olduğu gibi, asılsız ve mesnetsiz bazı suçlamalarıyla birlikte MK'mız üzerinde aklı sıra baskı gücü oluşturma denemesinden ibaret kalacak birşeydi.

Evet, iddialarının tam tersine kendileri tarafından devrimci anlayış ve değerlerin dışına çıkılarak geliştirilen düşmanca politika ve tavırlara karşı partimiz dosça eleştiri ve uyanlar geliştirdi. Ama yine de en son saldırganlıklarının boyutu da ortadayken "dostlukla bağdaşmayan" kendi tutumları değil de partimizin tutumu oluyor! Öyleyse sormak gerekir: "PKK dostluktan ne anlıyor ve samimiyet adına bizden ne bekliyor?" İdeolojik mücadele ve siyasi rekabeti bir yana bırakıp, kendi kuyruğuna takılmayı

mi? Yanlışlıkları ve olumsuzlukları karşısında tavırsız kalmayı mı? Ya da halkın iradesini ve bizim varlığımızı hiçe sayarak geliştirdiği zorbalık karşısında teslim olmayı mı?

Geliştirdikleri tutumun "dostluk" adına dayattığı Şey tastamam budur. Alt düzeydeki komutanların kitle içinde "onlara ayaklanmamızın altını ptreeğiz" türünden pervasızca laflar etme cüretini körükleyen de st düzeydeki politikalarıdır. Eyalet Koordinatörünün mektubunda dahi söylenmek istenen Şu kadar açıktır: "Benimle dostluk istiyorsan eğer yanlışlanım ya da gerici yönlerim hakkında eleştirici-mücadeleci tutumundan vazgeçecek ve senden büyük olan gücüm karşısında tövbeye gelip merhamet dileyeceksin!"

Son saldırganlıkla dayatılmak istenen böylesini birşeydir. Eğer algılamada bir yanlışımız varsa bunu pratikte göstermeleri gerekir. Biz durumu yanlış kavramadığımız inancındayız. Taraflar arasında yanılan biri muhakkak var; ama kim, nerede yanılıyor?.. Yanılan onca yıllık pratiğinden Partizan geleneğini, TKP(ML) TIKKO ideolojik-siyasi çizgisini ve direngenliğini hiç tanımamış gibi ilk denemesini yaptığı silahlı saldırganlığın peşinden tehditkar tutumunu sürdürerek parti ve ordu gclerimize gözdağı vermek isteyen, parti MK'mızı en bayağı "dostluk" demogojileri ile ocuk gibi aldatıp zaafa düşürebileceğini zanneden ve daha kimbilir hangi oyunlar peşinde tilki gibi dolanan PKK'nın "ok akıllı" Eyalet Koordinatörü'dr. En büyük yanılığı TKP(ML) nderliği ve TIKKO gclerini siyasi uyanıklık ve cesarettten yoksun sanması, bağımsız çizgisinde ısrarlı ilerlemede kendi gücüne güveninden kuşku duyması, kkk-burjuva izgidaki örgüt ve hareketler gibi güce tapan karakterde ve zoru görünce yelkenleri indirecek nitelikte olabileceğini düşünmesi ya da böyle olmadığını bile bile "dostluk" adına kandırabilirdiği lde hataya sevkedeceği umudunu taŐımasıdır.

Eğer ilk silahlı saldırı girişiminden ilkesel planda verilmeyecek bir tavizi de vererek kendi gcleriyle çatıŐmaktan kaçınan ve böylece esir düşen kkk bir TIKKO biriminin bu hatasından cesaret alıyor ve bundan sonra da bazen yanlışların sürdürüleceği umuduyla TKP(ML) TIKKO gclerini sindirmeye hevesleniyorlarsa, hemen belirtelim; ikinci bir saldırı girişiminde "teslim ol", "silahları bırak", "Şunu yap, bunu et" gibi ağrı ve emirlerle karşılaşan hangi TIKKO birliği ya da yesi olursa olsun, kim olduğuna bakmadan bu tavrın sahiplerine düşman muamelesi yapacak ve gerekli cevabı sözle olduğu gibi silahıyla vermekte de hiç tereddüt göstermeyecektir.

Partimiz atıŐma İstemiyor Ama; PKK'nın Dost Kalmaya Niyeti Varsa...

Çatışma bizim istediğimiz birşey değil. PKK'nın partimizle dost kalmaya niyeti varsa, iŐledikleri suçun hesabını adam gibi verecek ve bir daha bu tür saldırılar yapmayacakları yolunda güvence sağlayacaklarsa aramızda bir çatışma olmayacak demektir. Çünkü, saldırgan taraf partimiz olmadığı gibi, maruz kaldığı saldırıya misilleme yapmak gibi bir niyet de taŐımıyor. Ama partimizin dost kalma dileği ve çatıŐmadan kaçınma yönündeki duyarlılığı bir zaaf sayılıp düşmanca hareketler sürdürülecek olursa, 20 yıllık geleneğimizi en gcl toprağında boğuntuya getirmek isteyen ulusalcı despotizme karşı meşru savunma ve çeşitli milliyetlerden proleteryanın kazanımlarını koruma temelinde çatışma da göze alınır. Bundan kimsenin kuŐkusu olmamalıdır.

Şimdiye kadar PKK'nın geliştirdiği tutum ve özellikle son fiili saldırı dostluğumuzu derinden yaralamıŐtır. Ancak bu telafisi mümkün olmayan birşey değil. Eğer dostluk bütünüyle öldürülmek istenmiyor ve bozulan ilişkilerimizin düzeltilmesi yönünde samimi bir niyet taŐımıyorsa, bunun yolları açıktır.

Dostluğu Kurtaracak Ve Tetikte Bulunmayı Gereksiz Kılacak Olan Şey, "zr Kabahatinden Büyük" İzahatlar Değil; Ciddi Hesap Verilmelidir!

PKK Eyalet Koordinatörünün mektubunda satır aralarına sıkıŐtırdıđı konuya ilişkin Şu ciddiyetsiz sözlerin, yaratılmış gerginlik ve çatışma ortamını giderecek, açılmış bir yarayı iyileŐtirip dostluğu ölümden kurtaracak en ufak bir olumlu yönü bile yoktur. Söylediği Őunlardan ibaret:

"En son bir biriminiz uyarılmasına rağmen savaş bölgesine izinsiz girerek kararlanmamızı hiç saymıŐtır. Yerel bir birliğimizce tavrı konularak durumlarını anlamak için bir müddet alıkonulmuŐlardır. İstemediğimiz bu tür naŐoŐ olaylar için bizi uđraŐtırmamanız gerektiğini belirtiyoruz..."

Ve sonuç olarak da Şunu eklemiŐtir:

"Tutuklanarak durumları araŐtırılan birliğinizi tekrar bırakıyoruz. Ancak yürüttüğü çalıŐmalara da mevcut anlayışın sürdürülmesi durumunda kendi çalıŐmalarımızın sürdüğü bu saha üzerinde onay vermeyeceğimizi kesinlikle belirtiyoruz."

Gördünüz mü, ne kadar "haklı"ymış birliğimizi tutuklayan PKK güçleri!.. Bizimkilerin hareket ettiği saha PKK'nın izni olmadan başka devrimci güçlerin giremeyeceği "özel" bir "savaş bölgesi"ymiş! Bahsi edilen geniş stratejik alanda PKK'nın yürüttüğü bazı çalışmalar olduğundan dolayı bu alana hiç sokulmamak, ya da en azından PKK'nın onayını almadan hareket etmemek gerekirmiş! Peki bu alanı kendilerine kim tahsis etmiş? Kendi dışındaki halk güçlerine "yasak bölge" ilan etme hakkını ve yetkisini nereden alıyorlarmış? Koordinatörün çalımına bakılırsa bunları sormak bile haddimiz olmamalı. Öyle ya, aslında yalnızca geçici karargah kurmuş oldukları o mntıka değil, bütün Dersim bölgesi ve hatta bütün Türkiye Kürdistanı kendilerinden sorulur ve kimse izinsiz hareket edemez!

TİKKO Savaşçıları Tutuklama Gerekçesi, Kaçırılan Turistlere İlişkin Açıklama Sanki; "Dağdan Gelip Bağdakini Kovmak" Diye İşte Buna Denir...

İşin özü budur ve PKK Eyalet Koordinatörü'nün parti MK'mıza yaptığı sözümona izahat, Ağrı dağında turist kaçıran PKK güçlerinin kamuoyuna yaptıkları "burası Kürdistan'dır, her ülke gibi buraya da girişte izin alınması gerekir, onları Kürdistan'a bizden izinsiz girdikleri için tutukladık" açıklamasına benzemektedir.

TKP(ML) TİKKO güçlerinin turistlerle karıştırılmışçasına abuk-sabuk laflar etme patavatsızlığını gösteren PKK Koordinatörü'ne şunu sormak gerekir; Bir noktasına çadır açıp "karargah kurdum" demekle "benim alanım", "benim savaş bölgem" ve "izinsiz kimsenin dolaşma hakkı bulunmayan özel çalışma saham" diye ilan etmeye kalktığı o devrimin kutsal toprağında bizim kaç mezarımız var biliyor musun? Yanına yörene iyi bak, 4 şehidimiz orada yatıyor. "İzinsiz girilen savaş bölgemiz" dediğin o mntıkada TKP(ML) TİKKO güçlerinin düşmanla sayısız muharebesi olmuştur. Senin silahlı güçlerinden çok çok önce TİKKO gerillaları bu alanı mesken etmiş ve dün olduğu gibi bugün de o dağlara yerleşerek devrimci bir savaş yürütmektedir. Yalnızca yaslanılan dağlar taşlar değil, dayanılan kitle de orada TİKKO'cuları iyi tanıır ve esasen Partizan taraftarıdır. Dersim çapında durum aynıdır. Bu topraklarda hepimizden çok önce ve ağırlıklı olarak da bu toprakların çocuklarıyla faşist-ilhakçı TC devletine karşı savaş yürütmeye başlamış olan partimiz TKP(ML) ve ordumuz TİKKO, bu diyarı Dersim'in her mntıkası ve her mevkisinde kan dökmüş, can vermiş, umut yeşertmiş ve PKK dahil olmak üzere sonradan gelen başka örgütleri hazır bir kitle desteğiyle onca serbest hareket edebilme şartlarını da parti ve ordu güçlerimiz oluşturmuştur. Eğer üzerinde çalışma yürütülen ve savaş verilen bir alana özel olarak sahip çıkmak, başka devrimci güçlerin hareketini kendi onayına tabi kılmak bizim anlayışımıza sığsaydı, sadece 1-2 mntıka değil, bütün Dersim topraklarını bizim sahiplenmemiz ve başkalarına "burası bizim savaş bölgemizdir, hangi vadiye, hangi ormana, hangi köye girmek isterseniz bize bildireceksiniz" gibi dayatmalar yapmamız, şu an PKK'nın bize yaptığından daha mümkün olurdu. Buna belki "bağ sahibinin dağdan geleni kabul etmemesi" denilebilirdi. Oysa PKK Koordinatörü'nün yapmaya yeltendiği şey "dağdan gelip bağdakini kovmak" olayıdır. PKK Koordinatörü kusura bakmasın, silahlı birimimizi oyuna getirip 3 gün elleri, ayakları bağlı esir tuttuktan sonra rehin alınmış turistlere ilişkin propaganda açıklamalarına benzer "izinsiz giriş" gerekçeleri ile olayı mazur gösterebileceğini sanıyorsa, biz bunu turistçe değil, bu toprakların öz evlatları ve halkın komünist-devrimci önderleri olarak layık olduğu biçimde karşılmasını çok iyi bilir ve hesabını vermeden yakasını da bırakmayız.

Düşmana Yönelik "Ateşkes"in Öbür Yüzü "Dosta Ateş Aç" Politikası Mıdır?

Burada öncelikle bir mantığı sorguluyoruz. Bu mantık ya da anlayış fiili olarak kendisi güç kazandıkça dost güçleri ezmeye ve özellikle de savaştığı devlete karşı kendisinden daha esaslı bir alternatif olacak çizgide tutarlı, kararlı ilerleme çabasını gördüğü KP'ye karşı düşmanca tavır geliştirip, onun güçlerini zor yoluyla etkisiz kılmaya son derece meyilli olan ulusal-burjuva mantığıdır. Faydacı temelde kendisi için yararlı gördüğü ya da muhtaç olduğu ölçüde dostane ilişki ve dayanışma gereğini duyarken, siyasi rekabetinden rahatsız olduğu ve kendine engel olarak görmeye başladığı durumda ise düşmanca ezmeye yönelir.

Bir ulusal-burjuva hareketin KP'ye karşı tutumu onun devrimciliğinin belirleyici ölçütlerindedir. Emperyalizme ve yerel dayanaklarına karşı tavrı, yani yürüttüğü mücadelenin dünya ve bölge gericiliğine darbe vurup vurmadağı nasıl bir ölçütse; bunun gibi ve bunlarla birlikte bulunduğu alandaki somut pratiğiyle proleteryanın sınıf savaşımına engel olup olmadığı, dünya proleter devrimcilerinin bir müttefiki pozisyonunda kalıp kalmadağı da öyle temel bir ölçüttür. Ki, zaten özünde saklı olan gericiliğin öne çıkması, hakim hale gelmesi ve devrimci rolünün karşı-devrimciliğe evrilmesi, iki yönlü

gerçekliğinin olumludan olumsuzu birbiriniyle bağıntılı olarak gösterdiği değişimle olur. Bazen bir yönlü olumsuzluğu daha erken ve daha belirgin gelişirken, diğer yönü de bunu izlemekte gecikmez.

Son dönem PKK'da görülen yönelimlere baktığımızda salt bir taktik politika olmaktan öte, ciddi uzlaşma eğilimlerini açığa vuran TC ile "ateşkes" ve siyasi diyalog denemesi ile aynı süreçte ABD dahil emperyalist güçlere kendini kabul ettirme çabası, hemen başından proleterya partisi TKP(ML) ve diğer devrimci güçlerle en yoğun ilişki alanı olan Dersim'de baskıcı kitle çizgisi, zor yoluyla kendi otoritesini genişletme ve nihayet dostluğunun çok önemli olması gereken KP ve halk gerilla ordusuna düşmanca saldırı eğilimi ve pratiği! Düşmana karşı ateşkesin öbür yüzü dostu ateş aç politikası mıdır? Değilse olanların anlamı ve partimize yönelik saldırganlığın mantığı nasıl izah edilir? Bunu süreç gösterecektir.

Bizim istediğimiz PKK'nın devrimci konumunu sürdürmesi ve partimizle olsun, başka devrimci güçlerle olsun dostluğu muhafaza etmesidir. Ancak bunların mümkün olabilmesi, PKK merkezi önderliği ve bölge sorumlularının son dönem geliştirmiş oldukları politika ve uygulamaları ciddi bir şekilde gözden geçirip, düzeltilmeleri ve daha önemlisi anlayış olarak değişmelerine bağlıdır. Aksi taktirde sözü edilen "dostluk" niyetleri içi dışına uymayan ve esasta hiç de dostluğa sığmayan, kendi hükmü altına almaya ve ilişkilerin bozulmasını zora dayalı otoritesinin tanınmasına bağlama gibi kabul edilemez bir çerçevede kalır ki, bu da kendi açımızdan söyleyelim, hiç olumlu sonuç vermez.

Kürdistan'da Kendisinden Başka Güç Tanımama Ve Dışındaki Mücadele Örgütlerini Bastırıp Ezme Yönelimi Hangi İdeolojik-Siyasi Düzlemde Gelişiyor?

Yukarıda aktardığımız PKK sorumlularının TIKKO savaşçıları tutuklama gerekçesi için aslımı gizleme temelinde getirilen bir mazeret olmakla birlikte, aynı bir gerçeklik olarak taşınan bir anlayışı ve geliştirilen bir tutumu da açığa vurmuştur. Bunun daha kapsamlısı "Kürdistan çapında tek güç, tek otorite PKK'dır, başka örgütlerin karar ve tavırları hiçbir şeyi ifade etmez, ya da bunlar PKK kararlarıyla çeliştiği durumda hükümsüz sayılır, Kürdistan topraklarında herşey PKK'nın onayından geçmek zorundadır" şeklinde savunulmakta ve hatta tavır takınılan bazı kişilere göndermiş olduğunu gördüğümüz ERNK mühürlü notlar içinde açıkça söylenmektedir.

Bu daha şimdiden düzene alternatif "devrimci" otorite geliştirme yolunda ortaya konan dost-müttefik tanımaz, ben-merkezci despotik tutum söz konusu gücün, yarı bir alanda iktidar konumuna gelecek olsa orada nasıl bir "yeni" düzen ya da "ulus" adına ne tür bir yönetim ya da "halk" adına ne biçim bir "demokrasi" kuracağına açık belirtisidir. Bu şekilde ancak halk sınıf ve katmanlarını ezme temelinde en göstermelik türden bir "burjuva demokrasisi" ya da Suriye Baas rejimine benzer sosyal-faşizme gayet açık bir burjuva diktatörlüğü kurulabilir.

PKK'nın "ilkel-milliyetçilik" olarak nitelediği Barzani-Talabani çizgisinden farkı, kendisinin milliyetçi ve burjuva olmaması değil, "sosyalist" söyleme sığınmış ve "ML" görünümüne bürünmüş bir milli-burjuva çizgisi, yani kendi ifadesinden de çıkarılabileceği gibi bir tür modern milliyetçilik akımı olmasıdır. Buna sosyal milliyetçilik de diyebiliriz. Mevcut gerçekliği ile Türkiye Kürdistan'ında PKK hareketinin bugüne kadar oynadığı rol, Irak Kürdistan'ındaki gerçekten daha ilkel ve kaba milliyetçi KDP-YNK hareketlerinin tarihsel rolünden daha ileri ve bir süreden beri onların içine girmiş oldukları emperyalist işbirlikçisi, gerici konumundan niteliksel bakımdan da farklı olmakla birlikte, ideolojik özü onlardan farklı değil. Bu yüzden sosyalizm maskeli ve daha modern çehreli kalmaya devam etse bile - kaldı ki, son dönem din unsurunu kullanmaya ağırlık vermiş ve kendisini bir müslüman hareketi olarak sunmaya da başlamıştır- onlar gibi gerici rollere ve karşı-devrimci konumlara savrulmaya açıktır. Son durumu ve gidişatı bu yönde ciddi sinyaller veriyor.

İşte Türkiye Kürdistan'ında faşist TC'nin hükümranlığına karşı yürüttüğü savaşta "devrimci otorite" adına geliştirmeye çalıştığı şimdilik ulusal nitelikte olan burjuva despotizmi, hasmıyla pazarlık şansını elde etme temelinde kendini olduğundan daha güçlü gösterme isteğiyle iktidara ulaşmış gibi kararlar almaya ve halk yığınları üzerinde zora dayalı uygulamaya yöneldikçe, dost ve müttefik olarak dikkate alınması gereken Kürdistan'daki başka halk güçlerini, yani KP başta olmak üzere muhtelif devrimci örgüt ve hareketleri hiçe sayarak somut koşulların ve güç dengelerinin ortak iradeyle birlikte hareketi dayattığı, ya da düşman güçlerine karşı ittifak halinde daha geniş bir devrimci cepheyle savaşmanın önem arzettiği durumlarda bile kendini tek belirleyici, tek alternatif, tek devrimci güç ve otorite ilan ederek dışındaki bu güçleri ve tabanını bastırıp ezmeye yönelmektir. Genel olarak halkın, özelde halk sınıf ve katmanlarını temsil eden devrimci örgütlerin iradesine saygısızlık temelinde geliştirilen bu anlayışın pratik tezahürü Kürdistan'da kendi dışındaki mücadele örgütlerine hayat hakkı tanımama, onları silip süpürme şeklinde bir yönelim olmaktadır. Tehditkar tutumu ile dışındaki güçlere iki

seçenek sunmaktadır; ya PKK otoritesini tanıyıp kendi bağımsız çizginizi terk ederek kuyrukçu bir hareket olacaksınız, ya da başka türlü dostluğunuzu kabul etmeyen PKK ile çatışmayı göze alacaksınız.

Dersim'de Hiç Başarı Şansı Olmayan Bu Yönelimin Fiili Saldırganlığa Uydurduğu Mazeret Ve Çiğneyip Geçmeye Çalıştığı Dostluk Gelenekleri; Bu Mu Devrimci Anlayış?

PKK Kürdistan çapında geliştirdiği bu tutumunu başka örgütlerin cılız olduğu ya da hiç bulunmadığı alanlarda yeni örgütlenme çabalarına karşı belli bir rahatlık içinde sürdürebilir. Yani "buralar benim bölgelerimdir" diyerek kendi dışındaki güçlerin örgütlenme çabalarına ve silahlı-silahsız faaliyetlerine engel çıkartma konusunda -en azından şimdilik diyelim- pek zorlanmayabilir.

Ama Dersim'de, en başından zorlanmaya başladığı ve giderek daha çok zorlanacağı ve asla başarılı olamayacağı açıktır.

Buna rağmen Dersim'deki PKK sorumluları, bölgenin şu ya da bu mntukasını "bizim alanımız", "bizim savaş bölgemiz" diye parselleme cesaretini gösterebilmektedir. Dersim'in her alanında kendilerinden çok önce gerilla savaşı pratiğine girişmiş, kitleler içinde kök salmış ve siyasal, askeri, örgütsel planda gelişip güçlenmiş, bugün de Dersim çapında en büyük güç olma konumunu sürdüren TKP(ML) TIKKO'ya kendi bulunduğu ya da karargah kurduğu mevkilere giriş yasağı koyabilmek; PKK bölge güçlerinin Dersim'i sahiplenme konusundaki yönelimi bu kadar pervasızdır işte. Bunu şimdilik yalnızca geçici karargah kurmuş oldukları yerin yakın mevkileri kapsamında, nispeten dar bir mntuka için getirmiş olmaları birşey değiştirmez; bu anlayışın -hele de gösterdiği saldırgan pratikle- daha nerelere varacak bir ulusalcı despotizm olduğunu kavramak gerekir. Önemli olan budur.

PKK Eyalet Koordinatörününün 3 yoldaşımızı tutuklama konusuna getirdiği gerekçe ya da mazeret bu anlayışın açık bir göstergesi olmuştur. "Kendi çalışma sahamız" diye sahiplenmeye çalıştığı alanda parti ve ordu güçlerimizin faaliyetlerine yine ambargo koymaktan çekinmeyeceğini ilan etmesi de işin cabasıdır. İleriye dönük bu tehdidini "mevcut anlayışın sürdürülmesi durumu"na bağlayarak öncesiyle birlikte haklı ve meşru göstermek istemiştir. Partimizin anlayış ve tutumunda PKK'ya rahatsızlık veren tek şeyin, olumsuzluklarıyla mücadele ve devrimci bir kitle çizgisine gelmesi için onu zorlama olduğunu belirtmiştik. Burada "mevcut anlayışla" kastedilen nedir? Mektubun genel muhtevassından ve tutuklama gerekçesinden anlaşıldığı kadarıyla aynı alanda hareket eden partimizin kendi "uyarıları"na dikkate almadığı ve güvenliklerini tehlikeye düşürecek şekilde dolaştığı ima edilmektedir. Oysa bunun hiçbir gerçekliği yoktur. Saldırganlığın asıl nedeni farklı olduğu gibi, mazeret yapılmak istenen şey de asılsızdır. Tutuklanan irtibat birimimiz olsun, alandaki gerilla birliklerimiz olsun olaydan önce PKK'nın hiçbir uyanısına muhatap olmamış ve güvenlik açısından hareket tarzının şöyle ya da böyle olması şeklinde herhangi bir taleple de karşılaşmamışlardır. Yüzyüze gelinen bir durumda mntuka birliğimizin komutanı tarafından kendilerine bazı açıklamalar yapıp bilmelerinde yarar bulunan hususlar belirtilmiş; buna kendilerinin bir itirazı olmadığı gibi olay gününe kadar sorun olarak gündeme getirip görüşme yoluyla çözümlenmek istedikleri birşey de olmamıştır.

İşin gerçeği böyle iken, yapılan saldırganlık sonrasında "uyarıya rağmen izinsiz giriş" türünden bir gerekçe uydurulmuştur. Böyle birşeyin aslı olsaydı alandaki sorumlularımız kendileriyle yeniden görüşüp uyan nedenlerini anlamaya çalışır ve sorun teşkil eden birşey varsa çözümlenmek için çaba gösterirlerdi. Tek taraflı ultimatoma verir gibi "uyarı"lar da kabul edilmez ve gerektiği şekilde eleştiriyi yanıtlardı.

Bize göre birbirinden bağımsız hareket eden iki örgütün şu ya da bu kapsamdaki çalışmalarını yakın mevkilerde yürütmek üzere aynı alanda bulunmaları çok doğal olup, birbirinden haberdar olduklarında güvenlik vb. yönünden gerekli bazı bilgilendirmeler ile muhtemel olumsuzlukları baştan önleyecek anlaşmalar yapmaya açık olmak kaydıyla faaliyetlerine devam etmeleri de gayet normal ve her zaman için mümkün olabilecek bir durumdur. Bu anlayış temelinde her örgütün kendi faaliyetlerini nerede ve nasıl yürüteceğine ilişkin irade özgürlüğü ve kendine ait tasarruf hakkı olmak zorundadır. Bunu ortadan kaldıracak ya da engelleyecek bir tavır ne adına olursa olsun meşru olamaz. Yani bir tarafın diğerine "şu alanda ben varım, sen oraya adım atma, yakınından bile geçme" demeye hakkı yoktur. Birbirini etkileyebilecek yönleriyle yakın planda hareket etmenin sorunları üzerine görüşme ve mutabakat yoluyla iki taraf için de bağlayıcı olacak şeyler dışında, bir tarafın öbür tarafa "karar" diye birşeyler dayatması ve hele de cebren uymaya zorlaması hiçbir şekilde kabul edilemeyecek bir tutumdur. Söz konusu alanda PKK güçlerinin böyle bir tavır alıştı olsaydı parti güçlerimiz bunun yanlışlığını kendilerine belirtir ve muhtemel bir olumsuzluğu önlemek için görüşüp anlaşmaya çalışırdı. Ama iddia edildiği gibi olay öncesi bu türden bir uyarı da olmamış ve olağan faaliyetini sürdüren irtibat birimimiz beklenmedik bir şekilde - tabiri caizse kallesçe- saldırıya uğramıştır.

Hal böyleyken "devrimci anlayışlar"a sahip olduklarından dem vuran ve parti güçlerimizin "farklı davranışları"nı (farklılık ne anlamda, somut hiçbir olumsuzluk göstermeden) "fiili bir saldırı olarak" yorumladıklarını söyleyen PKK sorumluları şu soyut laf kalabalığını bir yana bırakıp, aynı bizim gibi somut olgular temelinde yaşanan durumların açıklamasını yapmalı, fiili saldırganlığı onca açık kanıtlarına rağmen diplomatça hokkabazlıkla ters yüz edip partimize ait şeyler gibi yorumlama yerine, hiç yorum götürmeyecek durumdaki bariz gerçekleri kabul etmeli ve işlenen suçun hesabını vermelidirler.

Parti MK'mıza yazılan mektup işlenen bu suçu mazur göstermekten öte haklı bir davranış gibi savunma ve yerine göre böylesi saldırganlıkları sürdürme temelindedir. Kabul edilecek bir yanı yoktur. Geçişirmeci tavırlar, yaratılmış olan sorunu gerçekten devrimci bir anlayışla ve dostluk çerçevesinde giderilmek istenmediğinin göstergesi olmaktan öte hiçbir işe yaramaz. Sürdürülen bu tutum güvensizliği devam ettirir, gerginliği artırır ve çatışmaları körükler. PKK başka devrimci güçlerin (somut olarak şimdiye kadar partimizin) yürüttüğü ideolojik-siyasi eleştiri ve uyarıları "fiili düşmanlık" diye yorumlamak yerine eğer dostlukta samimi ise kendi cephesinden geliştirilen fiili saldırganlığı kendi içinde mahkum etmeli, buna yol açan politikalarını gözden geçirip düzeltmeli ve devrimci kamuoyuna siyasi özeleştirii ile birlikte suç niteliğine bürünmüş pratik olumsuzluklarının hesabını vermelidir.

PKK Merkezi Önderliğine Ve Dersim Eyalet Sorumlularına Sesleniyoruz; Halk Güçlerinin Çatışması Yalnızca Düşmanın İşine Yarar, Bundan Hiçbir Devrimci Hareket Birşey Kazanamaz; En Çok Da Düşmanlık Körükleyenin Kendisi Kaybeder!.. Sesimize Kulak Verin, Ateşle Oynamaktan Vazgeçin! Tehlikeli Bir Mecraya Giren Politika Ve Uygulamalarınızı Köklü Şekilde Gözden Geçirip Düzeltin! Dersim Gibi Tarihi Kan Ağlamış, Ama Geleceği Aydınlığa En Yakın Bir Alanda Devrimin Muzaffer Gelişmelerini Baltalayacak Şekilde Devrimci Örgütler Arası Çatışmalar Ve Siyasi Kan Davaları Yaratmanın Tarihi Sorumluluğu Büyük Olacaktır. Bu Vebalin Altına Girmeyin!..

Sorumluluk sahibi PKK önderlik mercileri;

Partimiz bu süre zarfında merkezi ve bölgesel düzeydeki bağlayıcı organlarımızla diyalog kurmayı ve ortaya çıkan sorunlar üzerine görüşmeyi çok istediği halde, bu yönlü girişimlerinden olumlu bir sonuç alamamış ve daha alt düzeydeki bazı temaslar dışında görüşme sağlayamamıştır. Bölgedeki parti güçlerimizin daha önceki sözlü çağrılarını tarafınızdan yanıtızsız bırakıldığı gibi, PKK Dersim Eyalet Koordinatörü imzalı mektubunuza verilen yazılı cevap (TKP(ML) MK AK imzalı karşı mektup) ve koordinatörünüzün görüşme temennisine verilen olumlu karşılık da bir sonuç getirmemiştir. En kısa zamanda cevap verilmesi istenen mektubumuzda, tarafınızdan görüşmeye yanaşılmaz ve esir alma olayının hesabını vermekten kaçınılırsa yaşanan durumların kamuoyuna açılacağı ve teşhir edileceğine dair bir uyarı da yapılmış olmasına rağmen, diyalogu sürdürüp görüşmeyi somut olarak gündeme getirecek ikinci bir yazılı not ya da sözlü mesajın iletilmemesi, tarafınızdan ilk kez dile getirilmiş olan görüşme temennisinin ciddiyetten uzak ve oyalamaya dönük bir manevra olduğunu göstermiştir. Böylece bizim aramızdaki sorunları örgütsel diyalog ve görüşme yoluyla çözümleme ya da hiç olmazsa ciddi gerginlik yaratan yönleriyle tavrınızın değişip düzelmesini bu yoldan sağlama konusundaki iyimser düşüncemiz yarar getirmemiş ve artık bütün boyutlarıyla vazgeçilmez hale gelen kitlelere yönelik siyasal teşhirle birlikte merkezi ve bölgesel önderliğinize açık çağrı ve uyarıları yapmak da bir o kadar zorunlu ve ertelenmez görev olarak kendini dayatmıştır.

Uzun değerlendirmelerimizin konu başlıkları içinde yürüttüğümüz pek çok hususa ilişkin ideolojik-siyasi eleştiriler bütünlüklü olarak dikkate almanızı istediğimiz şeylerdir. Politika ve uygulamalarınızda eleştiri konusu yaptığımız ve fiilen devrime karşı işlenmiş suç olarak gündeme getirdiğimiz hususların hangi boyutlarıyla, hangi düzeyde ele alınacağını yönetici organlarınızın sorumluluk anlayışına ve iç değerlendirmelerinize bırakarak sonuç yerine şu kısa ve özlü çağrılarını yapmakta yarar görüyoruz.

-Düşmanla uzlaşma eğiliminin getirdiği politika ve uygulamalarınızı gözden geçirin! Bir yandan düşmanla savaşı sürdürürken öbür yandan halka ve devrimci güçlere yönelmenin anlamını derinlemesine düşünün. Merkezi ve bölgesel düzeyde yanlışlarınızın özeleştirisini yapın. Olumsuzluklarını pratiğe çarpıcı biçimlerde yansıtan, halkın ve devrimin genel çıkarları aleyhine işleyen ve en çok da kendinizi yaralayan ideolojik-siyasi anlayışlarınızı, pragmatizmden malül olan dostluk ve ittifak politikalarınızı, her türlü provakasyona zemin yaratıp düşmana eşi bulunmaz saldırı fırsatları veren sakat kitle ve eylem çizginizi içine girdiği tehlikeli mecradan çıkartın; köklü olarak değiştirip pratiğiyle de olumluya çevirin!..

-Devrimci otorite zora değil, eğitim ve iknaya, bilinçli kabul ve gönüllü itaate dayalı olarak geliştirilir. Zora dayalı otorite kurma anlayışını terkedin! Gücünüzü halka karşı kullanmaktan vazgeçin! Düşmana kendinizi kabul ettirmek ya da onu daha çok zorlayıp ulusal temelde birşeyler koparmak istiyorsanız, bu yönelim tam bir uzlaşma, uyuşma doğrultusunda değilse eğer; gücünüzü halk üzerinde kullanmayı bırakın, tümüyle düşmana yöneltin ve yalnızca doğru hedeflere dönük savaşı tırmandırmaya hasredin!..

-Kürdistan genelinde devlete ve düzene alternatif "tek güç", "tek otorite" olma anlayışını ve bununla birlikte özellikle Dersim'de partimizin köklü varlığına ve diğer devrimci güçlere düşmanca yönelmeyi getiren "kendi dışındaki mücadele örgütlerini tanımama" kafasını değiştirin! Bağımsız örgüt iradelerine saygı göstermek devrimci dostluk ve ittifakın vazgeçilmez şartıdır. Bunun tersi bir pratikle herkesi kendi güdümü altına alma ve örgüt hegemonyası kurmaya yönelik anlayışınız devrimciden dost tutamaz. İdeolojik mücadele ve farklı siyasi çizgilerde dostane eleştiri ya da başşıl rekabeti düşmanlık sayıyorsanız, hiç mücadelesiz "dostluk" isteminizin ne anlama geldiğini açıkça ortaya koymalısınız. Partimize karşı geliştirdiğiniz tavırlar dostça değil düşmanca ve "dostluk" namına teslimiyete dayanır mahiyettedir. Bu tutumunuzu değiştirin ve bozduğunuz ilişkileri düzeltin!

-Suç oluşturan saldırı hareketlerinizin hesabını vermekten, kendi içinde mahkum etmekten, kamuoyuna açık özeleştiri yapmaktan kaçındıkça, bu hareketlerinizi haklı ve mazur göstermeye çalıştıkça, dost güçlere düşmanca saldırı eğilimini içinde güçlendirecek, aramızdaki gerginliği tırmandıracak ve çatışmayı bir oldu bittiyle başlatmış olacaksınız. Böyle bir gidişin en çok da kendiniz için tehlikeli olacak sonuçlarını düşünün. Ateşle oynamayı bırakın. Çatışma ortamını körüklemekten geri durun! Halkın verdiği silahları halka doğrultmayın, sizinle aynı düşmana karşı savaşan devrimcilere çevirmeyin! Parti ve ordu güçlerimiz artık kendine silahla yönelen ve düşmanca seslenen yerel güçlerinize dost gözüyle bakamayacak ve düşman muamelesi yapmaya mecbur kalacaktır. Bunu iyi bilin! Bizi silahlı savunmaya mecbur etmeyin! Tetikte durma koşullarını ortadan kaldırın!.. Aynı ayrı silahlı devrimci güçlerin önemli bir yoğunluk alanı olan ve ortak düşmana karşı ittifak halinde savaşın yükseltilmesi gereken bir alanda bu güçleri tam da düşmanın istediği gibi birbirine düşürüp kırdırmanın tarihi sorumluluğu büyük olacaktır. Bu vebalin altına girmeyin!..

-Devrimci çizgide kalmak, dostluk ve ittifakı sürdürmek istiyorsanız; bunun olmazsa olmaz gereklerini yerine getirin! Siyasette açık, samimi ve dürüst olun. Niyetiniz ne ise onu ortaya koyun! İlan edilmemiş savaş yürütmek neyin nesidir? Ya açıkça düşmanlık ve savaş ilan edin, ya da dostluk ve ittifak diyorsanız şu provakatif duruma son verin! Partimize karşı geliştirdiğiniz pratik tutum, güçlerimizin eli tetikte olmadan yaşamasını ve görüşmesini bile olanaksız hale getirmiştir. Alt düzeyde ve küçük bir grubumuza karşı gösterdiğiniz saldırganlık, her an için daha üst düzeyde ve daha boyutlu yeni saldırı olasılıklarına karşı önlem alma ve her türlü oyunu akla gerirerek uyanık davranma zorunluluğunu doğurmuştur. Bu durumda yukarıdaki çağrı ve uyarılarımıza ek olarak kiliflenmiş diyalogun kapısını açacak anahtar niteliğindeki şu acil çağrıyı da kitleler huzurunda yeniden yaparak gerisini taktirinize bırakıyor ve merkezi düzeyde yanıt bekliyoruz:

Aramızdaki güvensizlik ve gerginliği gidermek üzere herşeyden önce güvenilir koşullarda ve tamklığını iki tarafın da kabul edeceği devrimci bir kitle ya da devrimci-demokrat basın mensupları huzurunda yüzyüze görüşme ve çözümleyici bir anlaşma yapalım. En iyisi bunun MK'lar düzeyinde ve merkezi temsilcilerimiz arasında olmasıdır.

Devrimci dostluk duyguları ve başarı dileklerimizle.

TKP(ML) MK
Türkiye Komünist Partisi (Marksist-Leninist)
Merkez Komitesi

OLACAĞI BUYDU!..

Merkezi Politikaları Doğrultusunda Gayet Olumsuz Bir Mecraya Giren Ve Tehlike Sinyalleri Veren PKK Dersim Pratiği, En Sonu Devrimci Kanı Da Dökmeye Başladı! Bu Kez TDKP Grubuna Çevrilen Silahlar Ve Tam Bir Vahşet Halinde Gerçekleştirilen Devrimci Katliam! "Ölüm" Fermanı Çıkarılan Bir "Partizancı" Yerine Ailesinden Öc Alırcasına Babası Ve İki Kızkardeşinin Hunharca Katledilmesi! Bunlarla Birlikte Çığrından Çıkan Kitleye Dönük Saldırıları, Halka Dehşet Saçan PKK Birlikleri Ve Son Marifetleri!..

Partimizin yukarıdaki duyuru ve çağrını yayınlamak üzere olduğu günler içinde PKK Dersim güçleri tam da uyarı konusu olan çatışma eğilimini pratiğe geçirdi ve ipleri koparmak istercesine bilinçli-kasıtlı bir devrimci katliamı gerçekleştirdi. Bunu parti çevremize yönelik bir kitle katliamı ve halka yönelik dehşet verici saldırılar izledi.

Şuraya kadar yazmış olduğumuz değerlendirmelerin ne kadar doğru ve yerinde olduğunu gösteren son olaylar, bir süreden beri yaşanan gelişmeleri yakından izleyen başka çevreler için de şaşırtıcı olmamıştır sanırım. Açıkça verilen sinyallere rağmen böyle bir kan dökümünün önlenememiş olması üzücüdür. Partimizin kendi güçlerine yönelik ilk saldırı üzerine gerekli uyarıları çeşitli biçimlerde yürütmekle birlikte okuduğunuz uzun duyuru ve çağrını yayınlamada birazcık gecikmesi örgütsel diyalog umudu ve beklentisiyle de olsa iyi olmamış ve ne yazık ki PKK'nın Dersim'deki tepkili yönelimi böyle kapsamlı bir eleştiri ve uyarının yayınlanmasını beklemeden silahları konuşturmaya başlamıştır.

Yaralı kalan tanıklarının anlattığına göre Hozat'ın Tavuk köyünde silahlı 6 TDKP'linin katledilmesi kesinlikle karşılıklı bir çatışma değil, PKK güçlerinin tek taraflı ve üstelik kalleşçe-hunharca gerçekleştirdikleri saldırının tüyler ürpertici sonucudur. Katliamın, tesadüfi bir karşılaşma ile yapılan görüşmeden el sıkışarak ayrıldıktan sonra hiç beklenmedik bir kuşatma ve yayılım ateşiyle gerçekleştirildiği anlatılmaktadır. 6 TDKP'linin arazide oturdukları yerde çay içerken kurşun yağmuruna hedef oldukları, üst düzey yöneticilerinden Hoca'nın vurulurken iki parmağı arasında kalan sigaranın sonuna kadar yanıp külleriyle bir kanıt olarak kaldığı ve bir başka cesedin avucunda ekmek dürümünün durduğu görülmüştür. Ayrıca olay yerinden uzaklaşırken bir Dev-Sol grubuyla karşılaşan PKK'lının "silah sesleri neydi" sorusuna yanıt olarak "8 düşman askerini öldürdük" deyip geçtikleri, çevrede o gün hiç düşman unsuru görmeyen ve düşmanla çatışma izahatini inandırıcı bulmayan Dev-Sol'cuların daha sonra yaralı TDKP'lileri bulunca gerçeği anladıkları da söylenmekte olup bütün bunlar olayın mahiyetini açıkça ortaya koymaktadır.

Buna karşılık Özgür Gündem gazetesinde yayınlanan KURD-HA kaynaklı haberde ARGK Ana Karargah Komutanlığı olayı "ARGK Dersim Eyaleti Askeri Konseyi tarafından Tunceli Belediye Başkanı Mehmet KOCADÉMİR hakkında dağıtılan bir bildiri üzerine TDKP'lilerin belediye başkanına sahip çıkarak gerilla birliğine saldırmasıyla başladığını; böylesi bir çatışmaya taraftar olmadıklarını, ancak gerilla birliğinin mecbur kaldığı için kendisini savunduğunu" duyurmuştur. Bu aynen faşist TC ölüm mangalarının sokak ortasında yargısız infazlarına getirilen resmi açıklamalara benzer bir yalandır. Yapılan saldırının mahiyeti gibi, eylemi savunma tarzı da düşmanın aşağılık yöntemlerini benimsemiş olma ve PKK-ARGK olarak kendine bu derece bir soysuzluğu yakıştırma olayının belgesidir. ARGK Ana Karargah Komutanlığı'nın bu savunma tarzından sonra ERNK Avrupa Temsilciliği'nin olayı büsbütün yalanlamasına ne demeli? Bu da yalanın ve yüzsüzlüğün daniskasıdır.

Aynı günün gecesi bir başka PKK birliği tarafından Çemişgezek'in Doğan köyünde gerçekleştirilen kitle katliamının oluş biçimi ve kamuoyuna duyurulma tarzı da en az bunun kadar PKK adına utanç verici bir örnektir. Çoktan beri "PKK aleyhine faaliyet yürüten Partizancı" olarak hakkında ölüm kararı çıkartılmış olan Murat KAHRAMAN'ın bu olaydan birkaç gün önce alınıp işkenceli sorgudan geçirildiği, fakat infaz edilmeye kalmadan kaçıp ellerinden kurtulduğu, bunun üzerine ailesine yönelen PKK birliğinin babası Veli KAHRAMAN'ı kurşuna dizdiği ve olaya müdahale eden iki kızkardeşini de aynı şekilde hunharca katlettiği bir gerçektir. Özgür Gündem gazetesinin bu olaya ilişkin haberinde de büyük bir yalan okunuyor, "yerel kaynaklar" Veli KAHRAMAN ile iki kızını kurşuna dizenlerin "devlet güçleri" olduğunu ileri sürmüştür. Bunu ileri süren "yerel kaynaklar" kimlerdir bilinmez ama olayın gerçek tanığı olan Doğan köylülerine sorulursa katliamın failleri bal gibi bilinebilir. Üstelik ölüm mangasının başındaki soysuzu Doğanlılar çok çok iyi tanıdıkları gibi, onu kendi halkının ve hatta köylüsünün başına musallat eden PKK bölge yetkilileri de gayet iyi bilirler. Örgütünden aldığı yetki ve insiyatifi kişisel kin ve husumetleri temelinde, feodal intikam duygularını tatmin edecek şekilde ve hem

de vahşice kullanarak Şafak halkı ve Dersim havalisine dehşetli bir "nam" salma yolunu tutan "Koçero" adlı PKK komutanı, kendisine bu cüreti veren örgütüne sonradan "mahkum" edilip harcansa bile içinden geldiği Şafaklı başta olmak üzere Dersim halkı onun şahsında bu PKK yönelimini lanetlemeye devam edecek ve şimdiden tarihe geçen böyle bir ihaneti asla unutmayacaktır.

Hozat ve Çemişgezek'te Ekrem ve Koçero'nun başında bulunduğu PKK birlikleri bu katliamları gerçekleştirirken, Ovacık bölgesinde de daha önce hiç adı duyulmamış "İshak" komutasındaki birliğin halka yönelik dehşetli saldırıları ortalığı kasıp kavurmaya başlamıştır. Zorla asker toplama olayına daha önce değinmiştik. Işıkvuran, Aktaş ve Mansuran'dan silah zoruyla götürülen 6 gençten 4'ünün fırsatını bulup kaçmaları ve TIKKO birliklerine katılmaları ardından söz konusu köy ve mezralara yeni baskınlar düzenleyen PKK'lılar bu kez kaçan gençlerden 2'sinin evlerini kül edinceye kadar yakmış, çareyi kaçmakta bulan ailelerin mal ve davarına el koymuş; diğer 2'sinin evlerinden ise kendileri yerine rehin olarak 2'şer kardeşini götürüp "geri gelmezlerse bunları öldüreceklerini" duyurmuşlardır. Ovacık'ta bunlardan başka Burnak, Yoncalı ve Mamkirek'ten zorla adam götüren ve kimi yerde köy komiteleri şeklinde örgütlenmiş taraftarlarımızı kaçırmaya başlayan PKK birlikleri daha önce Hozat'ın Derik köyünden zorla götürdükleri gençlerden kaçmayı başaranların ailelerine de yönelmiş ve tehditler üzerine babasının tekrar teslim ettiği bir genci Kakperi ormanında öldürüp bırakmışlardır. Bunlar faşist düşman güçlerinin bile her zaman göze alamadığı boyutta halka yönelik saldırılardır. "Devrimcilik" adına bu kerteye varılan zorbalık ve zalimlik adeta "ibret-i alem" olsun diye yapılmakta, kitlelere ne kadar büyük korku verilirse PKK otoritesinin o kadar güçleneceği sanılmakta ve giderek açıkça "düşman" diye söz edilir olan devrimci örgütlere her geçen gün daha büyük tehditler savrulmaktadır. İşte bunlardan bazıları:

TDKP'ye yapılan saldırı ve katliamın "küçük bir uyan" olduğu, tüm örgütlere "ya PKK'ya katılmak ya da bölgeyi terketmek" gibi iki seçeneğin sunulduğu, Dev-Sol'a "Gürün'den bu tarafa geçmenin yasak edildiği ve güçlerini çekmesi için mühlet verildiği", partimiz TKP(ML) ve ordumuz TIKKO'ya ilişkin olarak ise "belli önder kadroların başında ya da içinde bulunduğu birliklerin ne pahasına olursa olsun imha edici tarzda hedefleneceği ve kıran kırana bir savaşın içine girilip Partizan'ın Dersim'den silineceği" vs. duyurulmaktadır.

OLANLAR NEYİN İŞARETİDİR?

PKK Dersim'de Devrimci Örgütlere, Kitle Tabanına Ve Topyekün Halka Karşı Savaş Mı Açmıştır? Niyeti İkinci Bir 38 Gibi Dersim'i Mahvetmek Midir? Değilse Bu Şok Saldırıları Ve Tüm Örgütlere Savrulan "Ya Teslimiyet, Ya Kaçış, Ya Ölüm" Tehditleri Neyin Nesidir? Halkın Gözleri Önünde Olanlara Dair Hiçbir Şey İnkâr Edilmeden Merkezi Ve Bölgesel Düzeyde Resmî Ve Ciddi Açıklama Yapılmalı, Niyetler Ortaya Konulmalı, Eğer İstenen Düşmanlık Değilse Bozulan Dostluk İlişkilerini Düzeltmenin Devrimci Yöntemleri İzlenmelidir!

Yukarıda en çarpıcı örneklerini sıraladığımız ve Tekoşin'ci Kamer ÖZKAN ile Dev-Sol taraftarı 2 öğretmenin öldürülmesi gibi daha başka cinayetleri de kapsayan PKK'nın son eylemleri Dersim'de bir süreden beri kendi dışındaki devrimci güçlere ve halka karşı ilan edilmemiş savaş ya da örtülü saldırı hareketi şeklinde geliştirilen ve şimdiye kadar yoklama mahiyetindeki girişimlerini baş hedef olarak gördüğü parti-ordu güçlerimiz ile kitle tabanımıza yöneltmiş olan düşmanca tavır alışı; artık açıkça ilan edilme yolunda önüne gelene ve daha çok da rahatlıkla dış geçirebileceği hedeflere yönelik bir şok saldırısı halinde topyekün savaşa dönüştürüldüğü izlenimini vermektedir. Savrulan tehditlerin bini bir paradır. Resmî bir açıklamaya konu olmamakla birlikte, söylenti halinde her tarafa yayılmakta olan şey PKK'nın Dersim'de varlığı bulunan kendi dışındaki bütün örgütleri "karşı-devrimci" ve "düşman" ilan ettiği, TDKP katliamı ile sadece bir başlangıç yaptığı ve topyekün imhaya yöneleceği yolundadır. Silahsız, savunmasız halka yönelik saldırı ve tehditler keza bu doğrultuda yeni bir aşamaya delalet etmektedir. Oratlığı kasıp kavurmaya başlayan PKK birlikleri, vahşet örnekleri sergilemekte faşist TC'nin özel savaş güçleri ile yarışa girmiş gibidir.

Durumu uzaktan izleyen ve basına yansıdığı kadarıyla yetinip, olan bitenlerin "büyütülmemesi" yolunda hariçten gazel okuyanlar, gelsin Şafak halkına sorsunlar bakalım; dağdaki çadırlarını bombalayan faşist TC savaş uçaklarının yaptığı katliamla, köylerini basan PKK birliklerinin yaptığı arasında ne fark vardır? Ya da ikincisi daha az kin ve nefret uyandıracak birşey mi? Tam tersine, "devrimcilik" adına yapılan bu derece barbarlık, çok daha iğrenç olup bir kat daha büyük tepki

doğurmaktadır. İlginç bir tesadüf de olsa 1993 güzünde hem devlete, hem PKK'ya yaşlı insanlarını ve genç kızlarını kurban veren, yazın dağda, kışın ovada iç içe komşu Sinsor ve Doğan köyleri ve bütün havalisi ile devrimci çoban Şafak ahalisi, Dersim'de bir yerine iki düşman cephesi açıldığı yolundaki belirtilerin cisimleştiği bir olay gibi halkın vicdanından gelen haykırışı yansıtmaktadır. Buraya kulak vermeyenin halk adına bir duyarlılığı ve Dersim'in geleceği konusunda zerre kadar tasası yok demektir. Dersim'in tuttuğu önemli yer ve buradan başka alanlara yayılması muhtemel olumsuz gelişmeler dikkate alınrsa, bu aynı zamanda devrim için taşınan sorumluluğun ölçütü olacak birşeydir.

Eğer PKK güçlerinin Dersim'de bu boyuta varan saldırıları merkezi talimatla geliştirilme durumundaysa; Dersim tarihi ihanetlerin mahvettiği 38 gibi lanetli bir sürece yeniden sokuluyor demektir. PKK'nın son yönelimi kendi dışındaki silahlı devrimci güçlere ve halka açılmış bir savaşa, bundan kazanacağı birşey olmayıp, aksine bu halkı daha çok kaybedeceği de açıksa; böyle bir savaşa yönelmenin bir tek anlamı olabilir: "Bana yar olmayan, kimseye de yar olmasın" mantığı ve felakete sürüklenme isteği!..

Nitekim Dersim halkı içinde, son olayların korku ve panik yaratma yönündeki etkileri büyük olduğu gibi, direniş temelindeki tepkisi de muazzam olmuştur. Şok saldırıları bir yandan kaçıp göçme eğilimlerine hız kazandırırken, öte yandan düşmanın boyun eğdiremediği bir halk olarak PKK zorbalığını da onurlu bir direnişle karşılama ve boşa çıkarma duygularını geliştirmiş ve güven duyulan gerilla ordumuza katılımla birlikte muhtemel silahlı saldırılara karşı savunma güdüsünü de yükseltmiştir. TDKP'lilerin katledilmesi üzerine Ovacık ve Hozat'ta yapılan protesto yürüyüşlerine binlerce kişi katılmış ve "devrimciler arası çatışmaya son" diye haykırılmıştır. Bu tepki karşısında PKK'nın yürüyüşe katılan binlerce kişiyi suçlu ilan ettiği ve cezalandırılmak istemeyen herkesi özür dilemeye çağırdığı da söylenmektedir.

Üzerine gelen felaketi derinden sezen Dersim halkı, diyebilirsiniz ki açık düşmanı olan TC'den fazla PKK'nın düşmanca yönelimlerine karşı duyarlı hale gelmiş ve her yerde buna ilişkin tepkilerini konuşturmaya başlamıştır. Bu yalnızca parti tabanımızın ve diğer devrimci örgüt taraftarlarının tepkisi değil, PKK'nın şimdiye kadar gayet faydacı biçimde kullandığı ve kölece bağımlı hale getirdiği, kişisel çıkarlarından başka birşey düşünmeyen, geçmişi bozuk, her ipte oynamış ve devrimcilikten hiç nasibini almamış bazı "milis" bozuntuları ve bunların olumsuz gidişi daha çok körükleyen yaltakçı ve kıskırtıcı çabaları dışında, kendi tabanı olarak gösterebileceği kitlelerden tasvip gördüğü ve destek aldığı da söylenemez artık. Devrimci güçlere ve halka yönelik saldırganlığın vahşet boyutu karşısında gerçekten devrimci bir kişilik sahibi olan PKK taraftarlarının da vicdanları kanamaya başlamış ve bu dürüst insanlar Dersim halkının genel devrimci tepkilerine ortak olmakta gecikmemişlerdir. 15 yıldan beri PKK taraftarı olduğumu söyleyen orta yaşlı ve olgun kişilik sahibi bir Dersim köylüsü son gelişmelere bir türlü inanmadığını belirterek, işin içinde MIT parmağını bile aramaya başladığını, böyle bir gidişin kendi gibi sadık taraftarlarını bile PKK'dan tiksindirip uzaklaştıracağını ve zaten fazla kazanamadığı Dersim halkını böylelikle tümünden kaybedeceğini ve en çok da buna üzüldüğünü anlatmakta; bu yönlü eleştirilerin PKK saflarında "ihanet" sayılacağını hatırlatan dalkavuk bir milise de "gidin söyleyin, ben çoktan ihanet etmiş durumdayım" dediğini aktarmaktadır. Yerel sorumlularından merkezine kadar bütün PKK önderliği kendi tabanından gelen bu tepkiye kulak vermeli ve şapkasını önüne koyup düşünmelidir.

Evet, yaşanan bu durum Dersim'de herkesin büyük hassasiyetle karşıladığı, en sıradan insanın dahi bundan sonra olacakları yüreği ağzında pür dikkat ve merakla beklediği bir dönemeç gibidir. Tarihin bu kesiti devrimcilik iddiası olan bütün örgütlü çevrelerden ve ve hatta örgütsüz bile olsa halkın onurunu taşıyan herkesten sorumluluk istiyor. En büyük sorumluluk derece derece üstten aşağı PKK önderliği ve yerel güçlerine düşüyor. Ama aynı zamanda partimiz dahil PKK ile ihtilafli duruma gelen tüm devrimci örgüt ve çevreler de kendi payına bilinçli ve duyarlı davranmak zorunda olduğu ölçülerde belli bir sorumluluk taşıyor ya da genel sorumluluğu paylaşıyor demektir. Bunlara etraflıca değineceğiz.

Çok kritik bir noktada olan PKK ile ilişkilerin nereye doğru evrileceği daha çok kendilerinin tutumuna bağlı olmakla birlikte, bütün muhataplarını ilgilendiren ve gayet sağduyulu davranmaya çağıran bir soru durumundadır henüz. Bu sorunun cevabı halen açıkça ve resmi planda verilmiş olmadığına göre pek zayıf bir ihtimal olmayan açık düşmanlık ve savaş ilanı yolunda planlı bir yönelimin taktik geçiş aşaması olarak değerlendirmek isteyebileceği böyle bir süreçte muhtemel oyunlara fırsat ve kurban vermeyecek şekilde ihtiyatlı bir yaklaşımla, bu kritik durumun ve orta yerde duran büyük sorunun olumlu yönde çözülebilmesinin olanaklarını gözetmek ve bilinçlice girilmiş olsa bile tehlikeli mecradan döndürülmesi imkansız olmadıkça düşmanlık değil, dostluğu arzu edilen muhataba bu yönlü bir şans sonuna kadar tanımak tek doğru tutum olacaktır. Bu ise alabildiğine soğukkanlı davranmayı, tahriklere kapılmamayı, aynı zamanda her türlü tahrik ve kıskırtıcılıktan uzak

durmaya, düşmanlık körükleyene tarihi sorumluluğunu hatırlatıp ısrarla dostluğu dayatmayı ve diyalog kapısını açık tutmayı şart koşar. Bu arada elbette istenen şeyin ne olduğunu daha iyi anlamaya çalışmak ve resmiyete dökülmemiş düşmanlık havasının ya dostluk ya düşmanlık yönünde netliğe kavuşturulmasını istemek de dostluk temelinde böyle bir hassasiyeti gösterenlerin hakkıdır.

PKK'nın ateşkes sonrası Dersim pratiği ve yöneliminden anladığımız, hem de gayet iyi anladığımız çok şeyler vardır. Ki şu belge içinde bunlar kamuoyunun bilgisine de sunulmuş bulunmaktadır. Ama yine de soru işareti koymakta yarar gördüğümüz son durumu daha iyi anlama çabası içinde olacağız. Bu, siyasi öngöründen uzaklığın değil, devrimci temelde siyasi duyarlılığın ölçütü olarak görülmeli ve böyle kavranmalıdır.

Bilhassa anlamaya ve öncelikle bilmeye çalıştığımız şey, ortalıkta söylentisinden geçilmeyen tehditkar ve tahrik edici naralardan kulağımıza gelen, bir türlü resmiyete dökülmezken sergilenen pratikle birlikte ciddiye alınmayacak bir yönü de kalmayan "düşman" tanımları ve "yok etme" niyetlerinin hangi düzeyden gelen nasıl bir gerçeklik taşıdığıdır. Yani yerel planda bu havayı estirenler -ki giriştikleri katliamlarla boş hava basmadıklarını da göstermek istemiş gibidirler- merkezi karar ve örgütsel talimatlar gereğince mi hareket etmekte; değilse bu kadar cüreti nereden almaktadırlar? Daha önceki sınırlı ve temkinli saldırganlığa yeni bir boyut kazandırıldığını gösteren bunca kapsamlı ve dehşetli yönelim, bütünüyle alt kademe komutanlarının marifeti ve denetim dışı hareketi olabilir mi? Ülke kamuoyuna Avrupa'dan yalanlama yapmanın bir faydası yok. Yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Halkın gözleri önünde olan hiçbir şey inkar edilmeden PKK merkezi ve bölgesel önderlikleri düzeyinde resmi ve ciddi açıklama yapılmalı, niyetler ortaya konulmalı; ilişkilerimizin üzerine çöktürülmüş provakatif sis bulutu kaldırılıp, dostluk mu, düşmanlık mı ne olacaksa yığıtçe ve mertçe olması benimsenmelidir.

PKK Dersim pratiğinin fiilen karşı-devrimci bir mecraya girmiş olması gerçeğine rağmen (dikkat edilsin ve neyin nasıl nitelendiği iyi anlaşılmalı) partimiz bütünlüklü gerçekliği itibarıyla PKK'yı halen ulusal-devrimci bir hareket olarak değerlendirmekte ve çatışmak istememektedir. Eğer PKK da partimize ve Dersim'deki diğer devrimci örgütlere karşı-devrimci tanımları yapmıyorsa, düşmanlık ilan etmemiş ve savaş açmamışsa, şimdiye kadar olanların hesabını vermeli, düşmanca gelişen Dersim pratiğini mahkum etmeli, buna yön veren merkezi politika ve taktik perspektiflerinin özelleştirilmesini yapmalı ve bozulmuş olan dostluk ilişkilerini yeniden düzeltmenin devrimci yöntemlerini izlemelidir.

Partimiz Demokratik Halk Devrimi yolunda faşist TC güçlerine karşı savaşmakta ve Dersim bölgesinde yoğunlaşmış olan güçleri ile düşmana etkili darbeler indirmektedir. En son örneğini Aliboğaz'da bir düzineden fazla düşman askerini kırıp hiç kayıp vermeden silah ve askeri mühimmat elde etmesi ile göstermiştir.

Daha önce duyuru ve çağrı yazısının giriş bölümünde PKK güçlerinin "savaş bölgemize izinsiz girilmiştir" gerekçesiyle 3 TIKKO üyesini tutuklamaları olayının eleştirisini yaparken, halen PKK-ARGK'nın karargah olarak kullandığı ve aynı zamanda parti-ordu güçlerimizin kiş üslenmesine yönelik çalışma yaptığı mıntıkanın deşifre olmaması için mevki belirtmekten özellikle kaçınılmıştık. Ama düşmanla girilen çatışma sonrası üslenme noktaları açığa çıkıp, düşman tarafından yakılarak kullanılmaz duruma getirilmiş olduğuna göre artık belirtmekte sakınca görmüyoruz. Söz konusu stratejik alanda PKK'nın karargah düzeyindeki üslenmesini kendi verdiği açıklardan ve kaçıp Amutka karakoluna teslim olan 2 savaşçıların ihanetinden öğrenen düşmanın bu alana büyük güçlerle girmesi ve PKK'ya yönelik operasyonlara girişmesi üzerine 26 Eylül 1993 günü sabahı düşmanın hareketini karşılamaya yönelik mevzilenen sınırlı sayıdaki TIKKO birliği çatışmayı kendi inisiyatifi ile başlatıp sabahtan akşama kadar sürdürerek devrimci avından kazanacağı primlerin hayali içindeki özel tim çakallarına Aliboğazlı mezar etmiştir. İlk vuruşların yapıldığı yerden akşama kadar ölü-yaralı çekmeye çalışan, akşam üzeri birçok noktada ölü ve yaralıları halen kalan düşmanın mevzilerinden birine sokulmayı da başaran TIKKO savaşçıları 1 G-3, 1 el bombası, 1 telsiz, 4 şarjör ve 3 dolu sırt çantası ile askeri parkaları da toplayarak aynı mıntıkanın uygun yerlerine çekilmiş, sonraki günlerde yine bu alanda hareket ederken Aliboğaz'ın bombardımanla yakılmasına tanıklık etmişlerdir. Olaydan birkaç gün önce başka mıntıkaya hareket eden ve makinalı tüfek-roketatar gibi etkili silahları da beraberinde götürülen ana birlik büyük grubunun eksikliği nedeniyle az sayıda ve sadece ferdi silahlarıyla kalan Aliboğaz'daki grubumuzun buna rağmen düşman üzerinde kurduğu inisiyatif ve elde ettiği başarılı sonuç halka moral verirken, devlet güçleri üzerinde şok etkisi yapmıştır. İşte PKK'nın "savaş bölgemiz" diyerek TKP(ML) TIKKO güçlerine "izinsiz giriş yasağı" koymaya kalktığı alanın daha önceleri de pek çok çatışmaya sahne edilmiş olan TIKKO güçlerince nasıl değerlendirildiğinin kanıtı ve PKK ile savaş alanlarında dayanışma duygusunu ortaya koyan çarpıcı örneği!..

Buradan şunu tekrar vurgulayalım; Dersim dağları ve köyleri halkın özgür geleceği için savaştan bütün devrimci güçlerin savaş bölgesidir. PKK da uzlaşmaya açık yönelimine rağmen ulusal devrim programı doğrultusunda savaşı sürdüren bir güç olduğuna göre; aklın gereği ezilen ulus ve her milliyetten halkın da öncü güçlerinden istediği, birinin ötekine düşmanlık gütmemesinin hiçbir mantığı bulunmayan, devrimci kaldıkça dostluk ve ittifak içinde bulunması gereken bu güçlerin tek ve bir olan düşman cephesine karşı daha sıkı güç ve eylem birliği ile savaşı yükseltmeleridir.

"Benim alanım-senin alanın" değil, öncelikle üzerinde yaşayan halkın ve ondan sonra da halk için savaştıkları ölçüde tüm devrimci güçlerin müşterek alanı olarak kavranmalıdır savaş bölgeleri.

BİR KEZ DAHA PKK MERKEZİ ÖNDERLİĞİNE, DERSİM EYALET SORUMLULARINA VE YEREL GÜÇLERİNE SESLENİYORUZ!

Parti MK'mız, MK'nıza yazılı bir mesaj göndermiş ve merkezi düzeyde görüşmeyi de içeren bir çağrı yapmıştır. Bu mektubumuza olumlu yanıt vermenizi beklerken, ayrıca şu açık seslenişi yapmakta büyük yarar görüyoruz:

Gelin, içinden çıkılmaz bir kan girdabına dönüşmeden şu provakatif durumu sona erdirin!

Gelin, aklın yolunu seçin; dostluğundan zarar değil yarar göreceğiniz devrimci güçlere düşmanca yönelimin önüne geçin!

Gelin, şuarsuzca serpilten düşmanlık tohumlarını sökün. Dosta yakışmayan kin ve garezi Munzur suyuna dökün! Kan lekelerini bu kutsal suyla bile temizleyemeyecek olsanız bile, Dersim halkı ve komünist-devrimci evlatları yüce gönüllüdür; gelin vicdanlarda kanamaya devam eden yaraları sarıp tetikte duran elleri kavuşturun!

Siz ki, "insanlığı kurtarma hareketi" olduğumuzu söylüyor ve faşist TC'nin özel savaş yöntemlerini "pis-kirli" diye teşhir ediyorsunuz, bölgede vahşet örnekleri sergilemede faşist düşman güçleriyle yarış girmiş gibi insanlık dışı eylemler geliştiren ve hareketinizi halkın gözünde yerin dibine geçiren Dersim pratiğinizi sorgudan geçirin!..

Siz ki, düşmanın "büyük vatansızlaştırma hareketine karşı büyük yurtseverlik atılımı" yapmakla övünüyorsunuz, faşizmin zulmünden daha fazla Dersim halkını kaçınıp, göçertme yolunda gelişen despotik bölge güçlerinize ve dehşetengiz eylemlerine dur deyin! Düşmanın bir viranhaneye çevirmek istediği Dersim'i savunmak ve bu halkı tutundurmak yerine yıkıma sürüklemeyin! Bu halk her türlü felaketi de göze alarak geleceğini savunmaya kararlıdır. Ama Seyit Rıza'nın idam sehpasında söylediği gibi "ayıptır, günahdır, yazıktır"! Güçleriniz tarafından yapılanlar da bu halka reva değildir. PKK'ya yakışmaz ve kendi kendine de bir haksızlık sayılır. Şehitlerinizin kemiklerini sızlatan ve doğacak bebeklerin bile lanetini şimdiden üstüne çeken bu uğursuz gidişi durdurun!..

Siz ki, sonuna kadar savaşmanın ve parçalayıp yıkıncaya kadar sadece anladığı dilden konuşmaya devam etmenin meşru olduğu faşist TC devletine "karşılıklı savaşmayı bırakıp, siyasi diyalog yoluyla barışı çözümler içine girme"nin çağrısını yapmaktasınız; bir taraftanıza bile elini kaldırmamış ve hiç de size düşmanlık gütmeyen partimize, devrimci örgütlere savaş açarcasına silahlı yönelmenizin anlamı ne olabilir? Bunu derinden düşünün, kan dökmeye son verin! Bu düşmanın düşmana değil, dostun dosta yaptığı bir çağrıdır. Kıyaslayın, cevap verin!..

Önceki bölümde sıraladığımız hususları ve yaptığımız çağrıları yinelemek istemiyoruz. Son durumun vehameti ortada olup, bir önceki çağrılarımız daha da fazlasıyla geçerlidir. Açık merkezi tavrınızı acil olarak takınmanız tarihe karşı bugünkü en büyük sorumluluğunuzdur. Ne düşmanla yürüttüğünüz basın savaşı, ne uluslararası diplomasi, ne başkası; şu anda hiçbir şey soru ve çağrılarımıza açık yanıtlar verip Dersim'deki duruma müdahale etmenizden daha önemli olamaz!..

Dersim'de halka karşı suç fiillerine kumanda eden her düzeydeki PKK eyalet sorumluları ve saldırı hareketleri içindeki bütün güçleri; bir çift söz de sizlere söylemek istiyoruz:

Ne adına ve nasıl geliştirdiğinizi kimsenin pek anlayamadığı devrimcilere karşı vahşeti ve halka karşı dehşeti sürdürmekle işin kumandasındaki her biriniz Kör Cemal'den, Kasap Meto'dan daha müthiş nam salabilirsiniz! Ama böyle bir gidişi merkezi politika ve yönlendirmeler size dayatmış olsa bile hareketiniz bunu nereye kadar kaldırabilir ve bu da size neler getirir? Belki payımıza düşenden daha da büyük cereme!.. Halkı düşünmüyorsanız bari hareketinizi düşünün! Hareketinize de acımiyorsanız bari kendinize acıyın!..

Gözünüzü bürüten çok şeyler olabilir. Ama öze ilişkin bir şeylerin gittikçe kaybolduğu ve bu durumun sizleri insanlıktan çıkarmaya başladığı açıktır. İnsanlığın bittiği yerde devrimcilik de kalmaz, onur duyulacak hiçbir değer de... Bizimle bu şekilde uğraşmanız en büyük açmazımızdır. Belki uğraşmak zorunda bırakıldınız, belki de bizlere onca kinlenmenizin de nedeni böyle bir mecburiyet sonucu yenilmez olan doğru ilkelere karşı yanlış yöntemlerle umutsuzca boğuşmaya devam etmenin getirdiği yorgunluk ve acizliktir. "Nereden başımıza bela oldunuz?" gibi... Sizi bu durumdan kurtarmak için bizim doğrulardan vazgeçmemizi isteyemezsiniz herhalde!.. Öyleyse yapmanız gereken şey kendi yanlışlarınızla uğraşmak olmalı.

Yeni "günah keçileri" olmak kaderiniz değilse, sizi günah yüklenmeye zorlayan politikaları zorlayın. Yalnız kılıç Dersim'in gerçekliğine ve bu onurlu halka karşı savaşmak yerine, kader olma yolundaki yanlış gidişinizle savaşın. Çılgınlığın sonu yoktur. Aklınızı başınıza devşirin. Şuç defterinizi daha fazla kabartmadan hesap vermeye hazır açık yürekli, alçak gönüllü devrime tutumu benimseyin. Saldırlara derhal son verin!..

Kendi halkına, devrimci kardeşlerine ve ulusunun-vatanının özgür geleceğine kurşun sıkan PKK savaşçıları;

Devrimci bir ordunun erlerini karşı-devrim ordularından ayıran en esaslı farklardan biri, ne için savaştığını, hangi hedefe yöneldiğini, kimin yararına nasıl bir rol oynadığını bilerek hareket etmesi, politik askeri bir kişilik sahibi olması ve devrimin çıkarlarını herşeyin üstünde tutmasıdır. "Emir demiri keser" ya da "ben bilmez, merkez bilir" diyerek beyaz ordunun kurşun askerleri gibi hareket edemezsiniz! Sizi halka karşı suçlarına bulaştıran komutan ve komiserlerinize tavır alın, devrimci tarzda eleştirin ve bundan böyle hiçbir suç fiiline iştirak etmeyeceğinizi ilan ederek halkımıza, geleceğimize, onurunuza sahip çıkın!..

TÜM DEVRİMCİ ÖRGÜT VE ÇEVRELERİ İLE ONURLU DERSİM HALKINA ÇAĞRIMIZDIR;

Yaratılan durumun, tehditkar gelişmelerin ne paniğine kapılın, ne de tahriklerine. Sinmek, yılmak, boyun eğmek yok elbette. Zorbalık nereden gelirse gelsin direnmek devrimciler ve Dersimliler içindir. Kaçmak, göçmek çare değil, gerekirse onurla ölmesini bilmek gerekir. Sınıf mücadelesi acımasızdır. Tarihi tecrübelerle sahip Dersim halkı çok bilinçli, çok duyarlı ve aynı zamanda her zamankinden daha kararlı davranmakla yükümlü olduğu bir sürecin içine girmiştir. Dost yüzlü düşmanlığa da, ihanete de yabancı değildir. Özgürlük, zorunlulukların bilinciyle hareket etmektir. Eğer böylesi lanetli durumlara diyet ödemek de bir zorunluluksa; bezginlik ve yılgınlık olmamalıdır. Şok saldırılar kimseyi afallatmasın. Bunlar o kadar beklenmeyecek şeyler değildir. Şimdi önemli olan bu gidişin önümü almak ve tek olan düşman cephesinin ikiye çıkmasına engel olmaktır. Olunamazsa Dersim için çok acılı bir tarih sayfası daha açılmış demektir. Tarihinden çok çekmiş Dersim halkı bu duyarlılığı göstermek zorunda olduğu gibi, kaçınılmaz olursa daha büyük yeni acıları bal eylemeye de hazır olmalıdır.

Devrimci kararlılığın çeliğine daha çok devrimci olgunluk suyu yedirmek gerek. Böylece PKK'nın olumsuz yönelimine karşı geliştirilen tavırlar her türlü çiğlik ve aşırıktan anımlı; halen dost gördüğümüz PKK düşmanla aynı kefeye konmamalı, iki farklı mücadele birbiriyle karıştırılmamalı ve zaten yeterince provakatif gelen PKK'nın tutumu "yangına körükle gider" biçimde karşılanmamalıdır.

"Devrimcilik" adına da gelse zorbalık, zalimlik, canilik karşısında direnmek meşrudur. Bağımsız devrimci inisiyatifleri savunmak, ilkelerden taviz vermemek, halk olarak haksızlığa karşı dikilmek ve silahlı saldırganlık karşısında silahlı savunmaya yönelmek de doğru ve meşrudur. Bununla birlikte, düşmanlığımızı istemediğimiz ve dostluk ilişkilerini düzeltmeye davet ettiğimiz PKK'ya karşı kitleleri silahlandırma gibi birşeyi düşünmüyor ve milis örgütlenmemizi devlete karşı yürüttüğümüz savaşın gereği olan ölçüler ötesinde PKK'ya karşı genişletme anlayışını da taşımıyoruz. Şüphesiz PKK açık düşmanlık ilan edip topyekün saldırıya girişecek olursa durumun rengi tümenden değişir ve gerekleri de farklılaşır. Ama bunun önlenilebilir olduğu bir durumda açık tehditlere muhatap olan bazı taraftarlarımız dışında kitle tabanımızı olağanüstü bir vaziyete geçirmekte yarar görmüyor ve PKK'ya karşı düşmanca bir tavır aldığımızı hiç doğru bulmuyoruz. Başka devrimci örgütler de böyle doğru bir yönlendirme içinde olmalı, genel çizgisi ve hareketi halen devrimci bir hatta olan PKK'nın karşı-devrimci mecraya girmiş Dersim pratiğini mahkum ederken sapla samanı birbirine karıştırmamalı ve yanlış eğilimlerin önüne geçmesini bilmelidirler.

Belli dönemler, belli alanlar ve belli parçalarda fiilen farklılaşan, genel eğilimlerin yansıması da olsa bütünden daha ayrı ve parçada niteliği sorgulatan ölçüde olumsuzlaşan durumlar, bu atmosferin içinde yaşamaktan gelen bir duygusallıkla bütüne karşıt ve gereğinden fazla tepkici tavırları getirmemelidir. Devrimci sağduyu bu tür tavırları önlemek ve parçada-bütünde süreci daha olumluya çevirebilmek içindir. Bu temelde bütün devrimci örgüt ve çevreler, PKK Dersim pratiğinin fütursuzca devrimci kanı dökme ve düşmanca bir hınçla kitlelere saldırma durumu karşısında soğukkanlılığı kaybetmemeli, düşmana duyulacak türden intikam duygularını beslememeli, kan davası gütmemeli, misilleme yoluna gitmemeli ve ancak olası yeni saldırılara karşı tedbirlerini artırıp "yok etme" ya da "bölgeden sürme" yönündeki tehditlere en ufak bir prim vermeyen devrimci kararlılığı ortaya koymalı, gerektiğinde meşru savunmayı en aktif şekilde yapmaya ve halen düşmanca üstüne geleni geldiğine pişman etmeye hazır olmalıdırlar.

Fiilen bunca düşmanlık geliştiren ve büyük suçlar işleyen PKK Dersim güçleri hem devrimci örgütlerden, hem de kitlelerden doğal olarak tepki görecektir ve hesap vermeye zorlanacaktır. Hesap sormanın iki türü vardır. Biri düşmandan hesap sormadır, bu silahla sorulur. Biri de dosttan hesap sormadır ki, yöntemleri farklıdır. Burada da hesabı istenen şey devrime karşı işlenmiş suç ise eğer dostluk ilişkilerinin geçerli olacağı bir örgütle muhatap durumdaysak, söz konusu suçların o örgüt işleyişi içinde ele alınmasını ve cezalandırılmasını dayatırız. Söz konusu pratiğin resmen mahkum edilmesini ve buna yol açan politikaların özelleştirilmesini isteriz. Bu da bir hesap sormadır ve bu hesap sorulmaya devam edilmelidir.

Hesap sorma durumundaki devrimci güçlerin ve kitlelerin, söz konusu suçları bilfiil işlemiş ve/veya bunların savunusunu yapan kişi ve gruplara karşı tutumu yine doğal olarak işin bu gerekliliğine uygun bir hal alacak ve mesafeli olacaktır. Şüphesiz kimse devrimci kanına bulaşmış ellerin hiçbir şey olmamış gibi sıkılmasını, eski sıcak ilişkilerin olduğu gibi muhafaza edilmesini, hesabı verilmeyen suçların sorgusalsızından vazgeçilmesini ve hesabını vermeye zorlanacak bazı tavırlar alınıp ilişkilerin bu süre boyunca sınırlanmasını da yanlış ve gereksiz bir tepki sayamaz. Bu tepki geliştirilmeli ve olumlu sonuçlarını verinceye kadar da sürdürülmelidir.

TDKP'li devrimcilerin katli üzerine yapılan kitle gösterileri, protesto yürüyüşleri, kepenk kapatmalar ve devrimci-demokrat öğretmenlerin katli üzerine geliştirilen öğretmen-öğrenci boykotları haklı, meşru, doğru tepkilerdir. Ancak bu tavırlar içinde birşeye çok daha fazla dikkat edilmeli: Söz konusu tavırların PKK'ya bütünlüklü bir tavır ya da düşmanca karşıtlık olmadığı; faşist devlete karşı savaşını sürdüren ve devrimci bir ulusal hareket olma niteliğini koruyan PKK'nın varlığına ve niteliğine değil, tam tersine bu niteliğini bulandıran ve devrim aleyhine rol oynayan pratiğine alınmış bir tavır olduğu, hiçbir yanlış anlamaya meydan verilmeyecek şekilde gayet net ortaya konulmalıdır.

Ovacık ve Hozat'ta yapılan yürüyüşlerde yanlış eğilim ve mesajlara meydan vermemek için partimiz belirlediği tek bir sloganın (Devrimciler arası çatışmaya son!) haykırılmasını istemiş, ancak bu sloganın alana hakim olması yanında PKK'ya yönelik denetim dışı bazı sloganların atıldığı da olmuştur. Bunu olumlamıyor ve tüm devrimci çevreleri bu gibi durumlarda daha özenli hareket etmeleri konusunda uyarıyoruz. Bunun yanı sıra PKK'nın yaptığı demogojilere de kulak asılmamasını istiyoruz. Ovacık yürüyüşünde PKK'ya tepki gösteren kitlelerin faşist polis şefi Sürmeli köpeği ile "kol kola girdiği" yalanlarını yayan PKK'lular gerçeğin tam tersi olduğunu, havada helikopterler dolaşır ve aşağıda düşman askeri güçleri kitleyi dağıtmaya çalışırken Sürmeli ve çakallanının da av peşinde dolandıklarını iyi bilirler.

Faşist devlet güçleri, PKK ile diğer devrimci güçler arasında yaşanan gergin durumu daha çok körükleyerek her yönlü değerlendirme gayreti içinde olacaktırlar. Düşman kollarını kavuşturmuş, bu halkın dost güçleri arasında şimdilik tek yanlı saldırganlıkla çatışmanın eşiğine gelen durumu, kana bulanmış dostluğu, her türlü provakasyona açık ve oldukça gergin ilişkileri büyük keyifle izlemekte ve halk güçlerini birbirine kırdırma yolunda arayıp da bulamadığı böyle eşsiz bir fırsatı ustalıkla değerlendirmenin hesapları içindedir. Doğal olarak ihtilafli taraflara iki yönlü de yavaşacak ve her türlü kışkırtıcılığı yapacak ya da yaptıracaktır. Bu oyunlara karşı uyanık ve dikkatli olunmalı, bilinçli hareket edilmeli, kitlelerin düşman tarafından gelen hiçbir şeye safça yaklaşmaması ve düşmana karşı tutumunu daha da açık-net-radikal şekilde ortaya koyması sağlanmalıdır.

Faşist devlet güçleri, bilhassa PKK tarafından mağdur ve taciz edilen kitlelere "koruyucu melek" gibi yaklaşarak onları kazanmanın gayreti içinde olacaktır. PKK güçleri elinden çeken ya da bu yönlü tanıklığıyla PKK'ya tepkisi gelişen Dersimlilerin tarih boyunca kendilerini hep mahvetmeye çalışmış ve bugün de uçaklarıyla bombalayan, kitle halinde katleden, ormanlarını yakıp kül eden, halk olarak göçürmeye ve yok etmeye çalışan bu devlete dair düşmanlık duygularından soyunmaları; PKK'nın sergilediği aynı türden vahşet örneklerini haklı olarak nefretle karşılarken, dost-düşman ayrımı yapamaz

hale gelmeleri veya PKK'yı da düşman sayıp devletten çok ona kinlenmeleri, böylece gerçek hedeften gözlerini ayırmaları ve düşman tarafından yedeklenecek bir duruma girmeleri en büyük yanlış olur. Buna hiçbir yerde müsaade edilmemeli ve düşmana karşı yürütülen gerilla savaşı ve birlikte kitlesel mücadelenin de PKK tarafından yaratılan bir kaos ortamı içinde tavsamamasına özen gösterilmelidir.

Düşmanın durumu değerlendirmesi, bir diğer yönüyle provakasyona açık ortama kontrgerilla eylemlerini katması ve ihtilafı taraflardan kah biri kah öteki adına karanlık cinayetler işleyip, gerginliği ve çatışmaları körüklemesi şeklinde olabilir. Buna her türlü kışkırtıcı söylentilerin yayılma olasılığını da ekleyelim. Bütün devrimci çevreler bu tür oyunlara karşı uyanık ve ihtiyatlı davranmalı, hiçbir şeyi iyi anlamadan tavır geliştirmemeli, hataya düşmekten özenle kaçınmalıdırlar. Düşmana da fırsatlar veren provakatif ortamı PKK'nın yarattığı açıktır. Bu nedenle en büyük sorumluluk da yine PKK'ya düşmektedir.

**Dersim'de Bütün Örgütlü Devrimci Güçler Ve Halkın Onurunu Paylaşan Herkes,
Tarihi Sorumluluğun Gösterdiği Çizgiye!**

**Zora Dayalı Tek Otorite Anlayışına Son! Devrimci Savaşla Birlikte Siyasi Otoriteyi De
İttifak Halinde Geliştirmek Zorundayız; Çatışarak Ve Halka Baskı Uygulayarak Değil!**

**PKK, Dersim'de Halka Ve Devrime Karşı İşlediği Suçların Hesabını Vermeli, Çatışma
Ortamını Körüklemekten Vazgeçmelidir!**

**Dersim Bütün Savaşan Devrimci Güçlerin Savaş Alanı Ve En Köklü Olarak Da
TKP(ML) TİKKO'nun Gerilla Bölgesidir! Kimse Onu Söküp Atamaz!**

**Dersim'de Ve Başka Gerilla Bölgelerinde TKP(ML) TİKKO'nun Geliştirdiği Savaş
Kürt Ulusal Kurtuluşunun Engeli Değil, Aksine Sınıfsal Kurtuluşla Birlikte Bunun Da En
Esaslı Ve Sağlam Yoludur!**

Yaşasın Kızıl Siyasi İktidarlar Yolunda Gerilla Savaşımız!

Yaşasın Her Milliyetten Halklarımızın Kardeşliği Ve Ortak Kurtuluş Mücadelesi!

Yaşasın Dersim Halkının Her Türü Zorbalık Karşısındaki Onurlu Direnişi!

Yaşasın Devrimcilerin Birliği Ve Dayanışması!

Yaşasın Partimiz TKP(ML), Ordumuz TİKKO!

Ekim 1993

TKP(ML) MK

Türkiye Komünist Partisi (Marksist-Leninist)

Merkez Komitesi